

Dagopeningen Driestar-Wartburg

22/23

Dagopeningen Driestar-Wartburg

Colofon

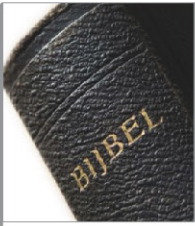
'Dagopeningen' is een uitgave van Scholengroep Driestar-Wartburg

www.driestarcollge.nl
www.wartburg.nl

Overzicht Dagopeningen 2022-2023
Deel 2

Week	Thema	Datum	Tekstgedeelten ochtend	Tekstgedeelten middag	Psalm
45	Week van het leven	Ma 7 nov.	Genesis 1:26-33	Ezechiël 18:23-32	Ps. 139:8
		Di 8 nov.	Psalm 139:1-17	Jesaja 44:1-8	Ps. 139:9
		Wo 9 nov.	Handelingen 17:22-34	Psalm 24:1-5	Ps. 139:1
		Do 10 nov.	Openbaring 2:8-11	Psalm 90	Ps. 71:13
		Vr 11 nov.	Openbaring 21:1-6	Openbaring 22:12-21	Ps. 73:12
46	Jesaja	Ma 14 nov.	Jesaja 1:21-31	Deuteronomium 24:17-22	Ps. 147:3
		Di 15 nov.	Jesaja 2:1-5	Psalm 122	Ps. 122:1
		Wo 16 nov.	Jesaja 2:6-22	Openbaring 6:12-17	Ps. 146:2,3
		Do 17 nov.	Jesaja 7:1-9	Psalm 97	Ps. 99:1,2
		Vr 18 nov.	Jesaja 7:10-15	Lukas 1:46-55	Lofz.v.M.:1,3
47	Jezus volgen	Ma 21 nov.	Lukas 18:18-27	Lukas 11:1-10	Ps. 95:4
		Di 22 nov.	Markus 10:23-38	Markus 1:14-18	Ps. 89:8
		Wo 23 nov.	Mattheus 14:22-33	Markus 6:45-53	Ps. 25:6
		Do 24 nov.	Mattheus 16:13-20	Markus 8:27-30	Ps. 119:86
		Vr 25 nov.	Markus 8:31-38	1 Petrus 5:6-11	Ps. 110:3
48	Jezus volgen	Ma 28 nov.	Markus 9:1-13	2 Petrus 1:16-21	Ps. 52:7
		Di 29 nov.	Lukas 22:24-30	1 Petrus 1:3-7,21-23	Ps. 105:2
		Wo 30 nov.	Markus 14:27-38	Jesaja 63:1-8	Ps. 121:1,4
		Do 1 dec.	Markus 14:53-54,66-72	Mattheus 26:69-75	Ps. 51:1
		Vr 2 dec.	Lukas 24:1-12	Markus 16:1-8	Ps. 119:67
49	Jezus volgen	Ma 5 dec.	Johannes 21:1-17	1 Korinthe 13	Ps. 116:1
		Di 6 dec.	Handelingen 1:1-9	Handelingen 1:15-17,21-26	Ps. 48:6
		Wo 7 dec.	Handelingen 2:1-4,14-21	Handelingen 2:22-28,37-39	Ps. 118:12
		Do 8 dec.	1 Petrus 1:1-9	2 Petrus 1:1-8	Ps. 16:3
		Vr 9 dec.	2 Petrus 1:10-15	Handelingen 7:52-60	Ps. 16:6
50	Beroep – Roeping	Ma 12 dec.	Gen. 1:26-28	Matth. 5:14-16	Ps. 43:3,5
		Di 13 dec.	Hand. 18:1-4	Hand. 20:32-35	Ps. 8:4,9
		Wo 14 dec.	Rom. 12:1-8	1 Petrus 2:1-8	Ps. 25:2,6
		Do 15 dec.	Gen. 13:1-18	Gen. 19:27-29	Ps. 31:15
		Vr 16 dec.	2 Kor. 8:1-15	Micha 6:6-8	Ps. 146:5
51	Ik ben gekomen	Ma 19 dec.	Psalm 40	1 Petrus 1:13-19	Ps. 40:4
		Di 20 dec.	Mattheus 9:9-13	Openbaring 3:18-22	Ps. 32:5
		Wo 21 dec.	Mattheus 10:24-38	Lukas 10:17-20	Ps. 95:4,5
		Do 22 dec.	Johannes 3:1-21	1 Johannes 1:5-7	Ps. 89:7
		Vr 23 dec.	Johannes 10:10-16	1 Timotheüs 1:15	Ps. 45:1
52	KERSTVAKANTIE				
1	KERSTVAKANTIE				
2	Izak	Ma 9 jan.	Genesis 17:15-22	Mattheus 6:5-13	Ps. 105:5,6
		Di 10 jan.	Genesis 25:19-27	Genesis 24:62-67	Ps. 42:5
		Wo 11 jan.	Genesis 26:1,6-11	Psalm 65	Ps. 65:9
		Do 12 jan.	Genesis 27:1-10	Genesis 27:30-38	Ps. 119:53
		Vr 13 jan.	Hebreeën 11:17-20	Genesis 35:27-29	Ps. 103:9
3	Licht en duisternis	Ma 16 jan.	Johannes 1:1-12	Johannes 8:12-20	Ps. 27:1
		Di 17 jan.	Efeze 5:1-11	Psalm 112	Ps. 36:3
		Wo 18 jan.	Mattheus 6:19-24	Psalm 139:1-12	Ps. 95:4
		Do 19 jan.	Johannes 3:16-21	1 Johannes 1:5-7	Ps. 89:7

		Vr 20 jan.	1 Johannes 2:7-12	Prediker 2:8-14	Ps. 133:1,3
4	Licht en	Ma 23 jan.	Matth. 5:1-16	Lukas 8:16-18	Ps. 146:3
	duisternis	Di 24 jan.	Jesaja 9:1-6	Johannes 11:7-10	Lofz. v. S.:2
		Wo 25 jan.	Efeze 6:10-18	Kolossenzen 1:1-13	Ps. 68:2
		Do 26 jan.	Psalm 119:97-105	Psalm 119:165-176	Ps. 119:53
		Vr 27 jan.	Openbaring 22:1-5	Openbaring 22:10-16	Ps. 16:6

Morgenlezing: Genesis 1: 26-33

Middaglezing: Ezechiël 18: 23-32

Psalm: 139:8

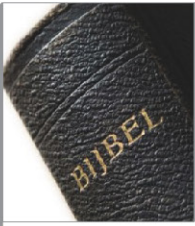
‘God maakt het leven’

- God heeft al het leven gemaakt, met het menselijk leven als ‘kroon op de schepping’.
- God heeft niet bij Adam en Eva de wereld een ‘zetje’ gegeven, waardoor het nu allemaal automatisch gaat, maar onderhoudt de wereld nog elke dag.
- Alles wat wordt geboren, van klein visje tot aan elke baby, heeft God het leven gegeven.
- God heeft dus ook jou, persoonlijk, het leven gegeven. Hij weet van jou af, en Hij steekt energie in jou.

Bij de maaltijd: God heeft alle mensen gemaakt. Omdat wij mensen zonde hebben gedaan, moeten we echter sterven. Maar God heeft de mensen niet gemaakt om weer te sterven maar om eeuwig te leven. God wilt dat de zondaren zich bekeren en leven! Van welke zonde moet jij je bekeren om met God te kunnen leven?

Gespreksvragen

1. Als jij iets maakt, weet je precies hoe het in elkaar steekt. God heeft jou gemaakt en kent jou dus ook door en door. Hoe laat jij zien in je leven dat je een schepsel van God bent?

Morgenlezing: Psalm 139:1-17

Middaglezing: Jesaja 44:1-8

Psalm 139:9

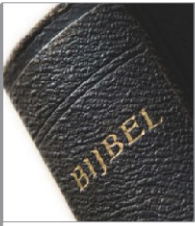
‘God beschermt het leven’

- In de psalm gaat het erover hoe diep God ons kent. Hij weet alles van ons, al vanaf het eerste begin.
- Al voordat David werd geboren, kende de Heere David al. Zo is dat ook bij ons.
- David looft God voor de wonderlijke manier waarop God hem geschapen heeft. (vers 14)
- Vers 16: Al voordat wij er waren wist God hoe ons leven zou gaan. God is groot, alwetend en almachtig.
- God kende je al toen je nog in de buik van je moeder zat, als een ongevormde klomp, dus nog voordat je armpjes en beentjes begonnen te groeien. God beschermde je en zorgde toen al voor je.
- In Nederland mag tot 24 weken abortus gepleegd worden. 30.000 vrouwen per jaar doen dit ook.

Bij de maaltijd: Ben je wel eens bang? God heeft je gemaakt en weet van jou af. Zoek je hulp bij Hem! God wilt het leven dat Hij zo zorgvuldig gemaakt heeft ook beschermen!

Gespreksvragen

1. David looft God voor zijn schepping en is God dankbaar voor het wonder van zijn bestaan. Hoe dank jij God voor jouw bestaan?

Morgenlezing: Handelingen 17: 22-34

Middaglezing: Psalm 24:1-5

Psalm 139:1

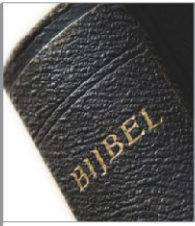
‘God is eigenaar van het leven’

- Paulus stelt God aan de mensen van Athene voor als Degene Die ons leven beheerst. We kunnen alleen maar leven en bewegen door en in God.
- God heeft ons dit leven gegeven om Hem te zoeken, dus we moeten onze levens allereerst gebruiken om God te zoeken en te volgen.
- Die God die ons leven geeft roept ons op om ons te bekeren.
- Als God ervoor zorgt dat wij leven, dan komen onze levens ook aan Hem toe.

Bij de maaltijd: Voor wie in de wereld heb jij het meeste respect? Kan diegene van iets doods iets levends maken? God heeft wel leven gemaakt, en doet dat nog iedere dag. Hoe geef jij eer aan God voor je leven wat Hij gemaakt heeft voor jou?

Gespreksvragen

1. Op welke manier denk jij over je leven: Het is mijn leven dus ik gebruik mijn leven om zelf gelukkig te worden of ik heb mijn leven van God gekregen dus gebruik ik mijn leven voor God?

Morgenlezing: Openbaring 2:8-11

Middaglezing: Psalm 90

Psalm 71:13

‘God beheerst het leven’

- God is het Begin en het Einde.
- God is degene die de dood heeft overwonnen. Wij hebben de dood niet overwonnen, maar mogen in Christus delen in Zijn overwinning op de dood.
- Wij moeten daarom God getrouw zijn tot in de dood.
- Wij moeten God erkennen als Degene Die de controle heeft over het begin en het einde. We mogen niet het heft in eigen hand nemen, en als we het leven niet meer zien zitten hier een einde aan maken.
- Met euthanasie erkennen wij God niet als het Begin en het Einde, en als Overwinnaar van de dood.

Bij de maaltijd: Soms is het leven moeilijk, en zie je het allemaal niet meer zitten. Je bent niet de enige die dit ervaart, de schrijver van psalm 90 ziet ook niets anders meer dan moeite en verdriet in dit leven (en het uitnemendste van die is moeite en verdriet). Toch weet de psalmist: God is voor eeuwig God! Als je het zelf moeilijk hebt, weet dan dat God jouw leven alles waard vindt! En God heeft ook mensen om je heen gegeven met wie je hierover kunt praten over de moeilijke dingen, doe dit ook!

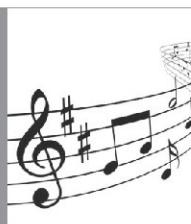
Gespreksvragen

1. Bidt je mee voor de bescherming van het leven, ook als het leven soms niet gewaardeerd wordt?

Morgenlezing: Openbaring 21:1-6

Middaglezing: Openbaring 22:12-21

Psalm 73:12

‘God geeft eeuwig leven’

- We hebben het deze week gehad over God die ons leven gemaakt heeft, beschermt, bezit, en koestert. God heeft namelijk een doel met je leven: Voor altijd bij Hem Zijn! Laten we samen kijken wat daar allemaal is, en uitkijken naar dat eeuwige leven!
- Daar is de Bron van het Leven: Dat is Christus, doordat Hij de dood heeft overwonnen, kunnen wij voor altijd blijven leven als we in Jezus geloven, en hoeven wij nooit meer bang te zijn om dood te gaan.
- Daar is geen moeite en pijn meer. We hadden het gister over dat we soms alleen maar moeite en pijn in ons leven. Maar houdt vol: Straks bij God is er nooit meer moeite en pijn!
- We mogen daar heel dicht bij God zijn. We hoeven dan nooit meer te twijfelen of Hij wel onze God is. Hij is Het Begin en Het Einde, zo groot en zo machtig, maar Hij zal dan in het midden van alle mensen wonen.

Bij de maaltijd: Afgelopen week hebben we het gehad over het leven van en voor God. Vanmorgen hebben we het gehad over het eeuwige leven met God. Wil je dit ook? God roept je en zegt: Kom! Je mag drinken van het water van het Leven, voor niets! Als je je leven inricht naar God dan krijg je toegang tot de Boom van het Leven. Als je zonder God verder leeft dan zal God ook het leven van je terug nemen, dan volgt de eeuwige dood. Welke kant gaat jouw leven op?

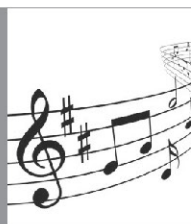
Gespreksvragen

1. Kijk jij al uit naar het leven met God?

Morgenlezing: Jesaja 1:21-31

Middaglezing: Deut. 24:17-22

Psalm 147:3

Jesaja spreekt altijd met twee woorden

In de week voor de herfstvakantie ging het over de eerdere verzen van Jesaja 1 (10 t/m 20). Vandaag lezen we verder in dit eerste hoofdstuk. En ook nu zal blijken dat Jesaja altijd met twee woorden spreekt. Hij spreekt over oordeel én over hoop.

Jesaja is een van de bekendste en meest aansprekende Bijbelboeken, niet alleen door de omvang van maar liefst 66 hoofdstukken. Jesaja is de belangrijkste Evangelist uit het Oude Testament. Veel van zijn profetieën gaan dus over de Heere Jezus Christus. Ook is Jesaja, samen met de Psalmen, het meest geciteerde Bijbelboek in het Nieuwe Testament. Misschien heb je zulke teksten ooit wel geleerd voor een kerstviering op school of zondagsschool. **Weet jij een tekst uit Jesaja die in het Nieuwe Testament terugkomt?**

In vers 18 en 19 was daar nog die geweldige Evangelieboodschap: uw rode zonden zullen worden als witte sneeuw. Maar in vers 20 kwam daar al die oordeelsdreiging: als u weigert zich te bekeren en opstandig blijft, dan zal God met Zijn oordeel, met het zwaard komen. Over dat oordeel gaat het in de eerste verzen van vandaag.

Vers 21 en 22: Jesaja ziet het huidige Jeruzalem - eens die prachtige stad, en met zijn tempel het middelpunt van het godsdienstige Jeruzalem - nu vervallen tot afgodendienst. Jesaja noemt haar een 'hoer'. Dat betekent: jullie zijn de Heere God - jullie eerste en enige liefde! - ontrouw geweest en hebben jullie liefde aan de afgoden gegeven. Het zilver dat jullie waren, is schuim geworden (een afvalproduct bij het smelten en zuiveren van zilver). Vers 23 betekent: de leiders van het volk zijn corrupt, ze onderdrukken de sociaal-zwakken.

Vers 24 en 25 zijn zo samen te vatten: God zal met Zijn oordeel komen. Hij zal Zich wreken en de vijanden van Israël gebruiken om Zijn volk te straffen. God zal zelfs hun tin - een surrogaat voor zilver - wegnemen. Dat betekent: God zal zelfs hun schijnheiligheid afnemen.

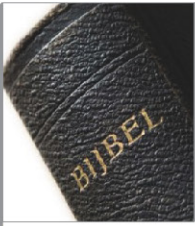
Maar Jesaja spreekt met twee woorden. In vers 26 en 27 is daar weer een positieve belofte: de Heere zal weer eerlijke rechters geven en God zal Zijn volk verlossen door de zonde te straffen. En als hij dat gezegd heeft (het Evangelie), komt hij vanaf vers 28 wéér met de oordeelsboodschap. Zegen en vloek wisselen elkaar dus steeds af. **Waarom is het nodig dat de Bijbel altijd met twee woorden spreekt, dus ons met Gods zegen en vloek aanspreekt?**

De **Psalm** die we zingen, spreekt ook met twee woorden: de zachtmoedigen wil God bewaren, maar de goddelozen doet hij bukken (die vernedert Hij).

Opmerking bij de middaglezing: we lezen vandaag en morgen uit Deuteronomium, vandaag over de voorschriften die Mozes geeft betreffende 'rechtspreken', zie ook Jesaja 1 vers 23 en 26/27.

Gespreksvragen

1. Waarom is het belangrijk de lijnen tussen Oude en Nieuwe Testament te zien, zeker als het gaat om de verwijzingen vanuit het Nieuwe naar het Oude Testament? *(Bespreek bekende Jesaja-teksten die terugkomen in het Nieuwe Testament. Denk aan de aankondiging van de geboorte van Johannes en van de Heere Jezus, ook het lijden van de Heere Jezus: 'Opdat de Schrift vervuld zou worden'.)*
2. Waarom is het nodig dat de Heere God altijd met twee woorden spreekt, dus ons met Zijn zegen en vloek aanspreekt?

Morgenlezing: Jesaja 2:1-5

Middaglezing: Psalm 122

Psalm 122:1

Jesaja profeteert over de heerlijke toekomst van Jeruzalem

Jeruzalem is nogal eens in het nieuws. En dat meestal niet positief, want Jeruzalem is een heet hangijzer in het Israëliisch-Palestijnse conflict, ja zelfs in de internationale politiek. Zowel de Israëliische als de Palestijnse autoriteiten claimen dat Jeruzalem hún hoofdstad is. Deze stad heeft momenteel een kleine miljoen inwoners. Een meerderheid van zo'n 60 procent daarvan is Jood, de resterende minderheid bestaat vooral uit moslims. Daarmee weet je wel genoeg. Een krantenkop als 'Doden door aanslag in Jeruzalem' doet ons niet meer vreemd opkijken.

En komt Jesaja nu juist met een heerlijke profetie over dié stad? Ja, het is bijna onvoorstelbaar. Maar de stad die eeuwenlang onder vuur heeft gelegen en ook vandaag de dag voor velen een struikelblok is, wordt hier symbool voor een heerlijke toekomst. 'Velen zullen er heengaan'. Van dié stad zal ooit gezegd worden: 'Kom, laten wij opgaan tot de berg des Heeren, tot het huis van de God van Jacob' (vers 2). **Geloof jij dat de Heere God bij machte is het voor ons onmogelijke en onwaarschijnlijke te doen? Waaruit blijkt dat?**

Vers 1 maakt duidelijk waarom profeten ook wel 'zieners' genoemd worden. Het eerste hoofdstuk van Jesaja begon trouwens met bijna dezelfde woorden. De profetie uit vers 2 t/m 4 vinden we ook in Micha 1 vers 1-3 (Micha was een tijdgenoot van Jesaja).

De boodschap uit vers 2 t/m 4 behoeft niet zo heel veel uitleg: de Heere God belooft dat Jeruzalem, dat de tempelberg in de toekomst zijn heerlijkheid zal terugkrijgen. Er zal vrede heersen: oorlogswerktuigen worden omgebouwd tot nuttig gereedschap. Het zal de allerbelangrijkste plaats worden, waar alle volken naar toe stromen. En dat alles als symbool van het heil dat niet alleen voor Joden, maar ook voor de heidenen is. Met Pinksteren is het in vervulling gegaan.

Volgens goede, reformatorische bijbeluitleg-principes heeft een profetie meerdere 'lagen'. Zo moeten we die o.a. toepassen op de situatie van 'toen en daar' (na de wegvoering in ballingschap zijn stad en tempel ten tijde van Nehemia en Ezra inderdaad herbouwd), op die van de Kerk (Pinksteren), maar zeker ook op ons eigen, persoonlijke leven. Daarom de vraag: **gelooven wij dat God ook ons belooft dat Hij ons leven wil vernieuwen, dat Hij ons de heerlijkheid die we in het Paradijs hadden terug wil geven?** Hoe? Door ons door Hem te laten leren en in Zijn wegen te wandelen (vers 2).

De **Psalm** die we zingen, gaat over het heerlijke Jeruzalem, bevat ook de oproep om erheen te gaan ('Kom ga met ons, en doe als wij').

Opmerking bij de middaglezing: we lezen de Psalm die gaat over de heerlijkheid van Jeruzalem, de Psalm die we vanmorgen gezongen hebben.

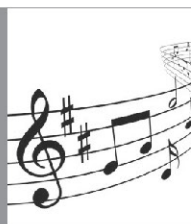
Gespreksvragen

1. Geloof jij dat de Heere God bij machte is het voor ons onmogelijke en onwaarschijnlijke te doen? Waaruit blijkt dat?
2. Gelooven wij dat God ook ons belooft dat Hij ons leven wil vernieuwen, dat Hij ons de heerlijkheid die we in het Paradijs hadden terug wil geven?

Morgenlezing: Jesaja 2:6-22

Middaglezing: Openb. 6:12-17

Psalm 146:2,3

Jesaja kondigt het oordeel voor de afgodendienaars aan

Afgelopen maandag was het dagthema: Jesaja spreekt altijd met twee woorden. Het geldt ook voor de overgang van het bijbelgedeelte van gisteren naar dat van vandaag. Gisteren kregen we een heerlijke profetie over Jeruzalem mee, vandaag laat Jesaja weer een oordeelsboodschap horen. Het eerste woord waarmee het gedeelte van vandaag begint ('maar'), maakt dat al meteen duidelijk.

Waarom kon Jesaja geen punt achter vers 5 zetten? Heel eenvoudig, omdat de verhouding tussen God en het volk op dat moment niet goed was. God wijst Israëls zonden aan. En waar zonden zijn, kan er onmogelijk harmonie tussen God en Zijn schepsel zijn. De verzen die vandaag onze aandacht vragen, kunnen we kort samenvatten: de profeet waarschuwt voor het aanstaande oordeel van God. Dit oordeel zal komen, omdat Israël de afgoden dient en zich verheft tegen God.

In vers 6 t/m 9 wordt de afgodendienst in allerlei beelden duidelijk: de goddeloosheid is zelfs erger dan bij de omringende volken (vers 6). Het land is vervuld met goud en zilver, niet als symbool van prachtige sieraden, maar als verwijzing naar het materiaal waarvan Israël de afgoden heeft gemaakt (vers 7). In vers 8 spot de profeet met die afgoden: wie buigt zich nu neer voor een beeld dat hij zelf gemaakt heeft? Die spot komt ook in vers 20 (slot daarvan) terug: als God met Zijn oordeel komt, zullen de afgoden voor de mollen en de vleermuizen zijn.

Maar wij als Wartburgleerlingen en –collega's dienen toch geen afgoden? Dus dit Bijbelgedeelte heeft ons toch nauwelijks nog iets te zeggen? Kijk eens goed naar je eigen leven en in je eigen hart! Want alles waar we ons vertrouwen op stellen, en waar we ten diepste voor willen gaan, is - voor zover dat de Heere God niet is - onze afgod. De Heidelbergse Catechismus is in zijn uitleg van het eerste gebod daar heel duidelijk in (zie Zondag 34, vraag en antwoord 95). **Wat is er in jouw leven dat het buigen vóór en dienen ván God in de weg staat? Of anders gezegd: wat is jouw afgod?**

Vanaf vers 10 wordt het oordeel duidelijk, een oordeel dat vreselijk zal zijn. De Heere waarschuwt dat het beter is je tijd in een rotssteen of onder het stof te verstoppen. Om zo aan het oordeel te ontkomen. Dit beeld komt in vers 21 weer terug. In vers 11 wordt ook duidelijk waarom God de afgodendienst niet kan gedogen: alleen Hijzelf verdient de hoogste plaats. Hij zal er ook Zelf voor zorgen dat Hij die plaats zal krijgen, zelfs al is daar het oordeel (dat is: de vernedering van de mens) voor nodig. De mens die zich tegen God verheft - die hoogmoedig en trots is - zal in het oordeel van God omkomen (vers 12-17). **Waaruit blijkt in jouw leven dat God de hoogste plaats heeft?**

De **Psalm** die we zingen, is een oproep om je heil niet bij mensen of afgoden te zoeken, maar bij God. 'Zalig hij die in dit leven / Jakobs God ter hulpe heeft...'

Opmerking bij de middaglezing: we lezen uit de Openbaring aan Johannes over het laatste oordeel. Daarin komt het 'vluchten in de steenrotsen' - om zo te proberen aan het oordeel te ontkomen - terug.

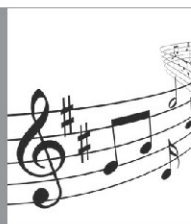
Gespreksvragen

1. Wat is er in jouw leven dat het buigen voor en dienen van God in de weg staat? Of anders gezegd: wat is jouw afgod?
2. Waaruit blijkt in jouw leven dat God de hoogste plaats heeft?

Morgenlezing: Jesaja 7:1-9

Middaglezing: Psalm 97

Psalm 99:1,2

Jesaja bemoedigt een bange koning Achaz, maar eist wel geloof en vertrouwen

Dat Jesaja ook in zijn tijd als profeet werkelijk wat te zeggen had, blijkt wel uit het gedeelte dat we vandaag lezen. Tegelijk heeft dit Bijbelgedeelte ook ons veel te zeggen. Op het eerste gezicht lijkt het een stuk geschiedschrijving: 'En het geschiedde...' Toch is het meer dan dat. Immers, Jesaja profeteert: iets moois, maar tegelijk profeteert hij wat er zal gebeuren als zijn boodschap niet geloofd wordt. En dat is een boodschap voor alle tijden.

Dit is de situatie: samen met Syrië wil het tienstammenrijk (Israël) ten strijde trekken tegen het broedervolk Juda, het tweestammenrijk. Achaz, koning van Juda, en zijn volk worden bang, want twee volken smeden samen om hen te overwinnen. Vers 2 zegt dat Achaz en zijn volk beven, zoals blaadjes aan de boom wanneer het waait.

Maar de Heere stuurt Jesaja naar Achaz. In vers 4 t/m 7 lezen we zijn boodschap: Achaz en zijn volk hoeven niet bang te zijn, want de Heere zal ervoor zorgen dat deze tegenstanders Juda niet zullen overwinnen. Vers 7 zegt dat heel duidelijk: het zal niet bestaan en het zal niet geschieden.

Van betekenis is het feit dat Jesaja samen met zijn zoon Schear-Jaschub naar Achaz moet gaan. De kinderen van Jesaja hadden betekenisvolle namen. De naam van deze zoon betekent: een rest zal terugkeren. Dat is een profetische naam: ook al zal het volk ooit in ballingschap worden weggevoerd, er zal ook ooit een rest terugkeren naar het beloofde land Israël.

In de naam van de Heere laat Jesaja weten dat het plan van de koningen die Juda willen veroveren niet zal lukken. Maar er is een 'maar'... In vers 9 staat dat heel duidelijk: 'Als u deze boodschap niet gelooft, zeker, dan zult u niet van uw angst verlost worden.'

Morgen zullen we het vervolg lezen. Voor nu hebben we even genoeg als we na vers 9 halt houden. **Hoe blijkt in ons leven dat we de Evangelieboodschap in geloof en vertrouwen horen en aannemen? Beseffen we dat de Heere God geloof en vertrouwen, dat is volledige overgave aan Hem, van ons eist?** Zonder dat kan het Evangelie voor ons geen geruststellende boodschap zijn.

De **Psalm** die we zingen, gaat over de macht van God, zoals die blijkt in de dreiging en ondergang van Zijn vijanden.

Opmerking bij de middaglezing: we lezen Psalm 97, een Psalm die gaat over de majesteit en regering van God, daartegenover de kleinheid laat zien van de afgoden en de schande als je die dient.

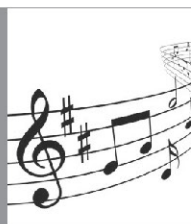
Gespreksvragen

1. Hoe blijkt in ons leven dat we de Evangelieboodschap in geloof en vertrouwen horen en aannemen? Beseffen we dat de Heere God geloof en vertrouwen, dat is volledige overgave aan Hem, van ons eist?

Morgenlezing: Jesaja 7:10-15

Middaglezing: Lukas 1:46-55

Lofz. v.M.:1,3

Koning Achaz krijgt een ongevraagd teken: Immanuël komt!

Vandaag sluiten we, na twee weken, de dagopeningen vanuit Jesaja af. Afgelopen maandag werd duidelijk dat Jesaja dé Evangelist van het Oude Testament is. In het gedeelte van vandaag komen we een heel bekende tekst tegen die de komst van Jezus Christus profeteert. 'Zie, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren en Zijn Naam Immanuël heten.'

Vers 10 zegt: en de Heere sprak verder tot Achaz... Achaz mag een teken vragen, wat hij ook maar wil, om bevestigd te krijgen dat wat Jesaja profeteert ook werkelijk de waarheid is, dat dat ook echt zal gebeuren. Maar Achaz weigert dat. Hij doet net alsof hij de Heere al gelooft, ook zonder teken (vers 12). Met een vrome smoes weigert hij zelfs een teken (je mag de Heere God niet verzoeken, niet 'uitproberen'). Ondertussen stelt hij zijn vertrouwen op Assyrië. Dát zal hem helpen in de strijd tegen Israël en Syrië. **Herken je dat in je eigen leven, dat je met wat 'losse Bijbelteksten' en theologische waarheden de Heere God op afstand houdt? Dat je ondertussen op van alles en nog wat vertrouwt, behalve op de Heere God?**

In vers 13 beschuldigt de Heere God bij monde van Jesaja koning Achaz ervan dat hij het volk in ongeloof is voorgedaan. En nu tart hij zelfs heel direct de Heere God met zijn ongeloof. We zouden zeggen: aan het einde van vers 13 is de profetie op zijn allerzwartst. Het gaat over ongeloof.

Maar juist in dié situatie komt Jesaja met die bekende Adventstekst: Zie een maagd zal zwanger worden...Het is een ongevraagd teken, dus tégen alle verwachting in. Dat is het Evangelie, zomaar te midden van de oordeelsprofetieën van Jesaja. Opmerkelijk? Ja en nee. Ja, want waar wij het allerm minst zouden verwachten, komt de Heere God met Zijn Evangeliewoord. Nee, want zo ís de Heere God. Zó openbaart Hij Zich op heel veel plaatsen in Zijn Woord: als een God die met een verrassende boodschap van vrij spraak, vrede en ontkoming tot ons zondige mensen komt.

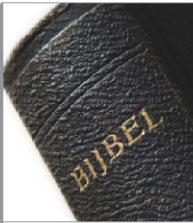
De geboorte die hier aangekondigd wordt, is al heel bijzonder. Als Maria te horen krijgt dat ze als maagd de moeder van Jezus Christus zal worden, wordt dit vervuld. Maar als we op de betekenis van de aangekondigde naam letten, wordt het nóg bijzonderder. Immanuel betekent: God met ons. Dat is de kern van het Evangelie. **Ken je nog een bekende tekst uit Jesaja die ons vertelt wat de namen van de Heere Jezus Christus zullen zijn?** En men noemt Zijn naam Raad, Sterke God... (Jesaja 9 vers 5, een paar bladzijden verder). **Wat betekenen die namen voor jou?**

De **verzen** die we zingen, spreken voor zich (de Lofzang van Maria): vers 1 over Maria die 'haar Zaligmaker mag noemen en mag roemen'. Vers 3 over 'Zijn Naam'.

Opmerking bij de middaglezing: we lezen de Lofzang van Maria, waar we 's morgens ook twee verzen van hebben gezongen.

Gespreksvragen

1. Herken je dat in je eigen leven, dat je met wat 'losse Bijbelteksten' en theologische waarheden de Heere God op afstand houdt? Dat je ondertussen op van alles en nog wat vertrouwt, behalve op de Heere God?
2. Ken je nog een bekende tekst uit Jesaja die ons vertelt wat de namen van de Heere Jezus Christus zullen zijn? Wat betekenen die namen voor jou?

Morgenlezing: Lukas 18:18-27

Middaglezing: Lukas 11:1-10

Psalm 95:4

Volg Mij

De komende weken gaan het met elkaar nadenken over het 'volgen van Jezus'. Volgen en gevolgd worden is niet onbelangrijk. Hoeveel 'volgers' (followers) je hebt op Instagram of Facebook bepaalt mede je populariteit. En nu gaat het deze weken in de dagopening niet over jouw volgers of wie jij volgt op de verschillende social media, nee het gaat over iets veel belangrijkers: het 'volgen van Jezus'. En dan zeg ik het eigenlijk niet volledig. Beter is: het 'volgen van de Heere Jezus'! Want een echte volgeling van Jezus, heeft Hem ook leren kennen en erkennen als de Kurios, de Opgestane Koning, de Heere!

En hoewel het woord 'volgen' voor jullie niet onbekend is, kun je er toch verschillende betekenissen aan toekennen. Laat ik er om te beginnen een paar noemen (en we werken ze de komende weken wel verder uit). Volgen kan betekenen: achtervolgen, achternalopen. Volgen kan echter ook betekenen: bijhouden. Bijvoorbeeld het nieuws volgen/bijhouden. Een heel andere betekenis kan het krijgen als een docent vraagt: volg je mij een beetje? Dan betekent het niet dat je achter hem aanloopt, maar veel meer of je hem begrijpt! Je kunt ook over het 'volgen' spreken in de zin van toezicht houden. Denk aan een gevangene die als proef verlov krijgt met een 'halsband'. Zo'n gevangene wordt (op afstand) gevolgd.

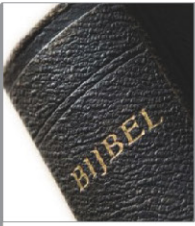
Volgen kan dus een verschillende betekenis hebben. In het gedeelte wat we vanmorgen met elkaar lezen komen het woord ook tegen: Volg Mij (vers 22)! En dan meer in de betekenis van achternagaan. De Heere Jezus zegt het tegen die rijke jongen: Volg Mij. En Hij zegt het vandaag (weer) tegen jou en mij: Volg Mij! Wat betekenen die woorden: Volg Mij? Ik denk twee dingen:

- Ze zijn in de eerste plaats een hartelijke **uitnodiging** om tot de Heere Jezus te komen en om Hem te volgen. Hij zegt het immers zelf (in het stukje ervoor): *en kom herwaarts, volg mij*. Tot wie klinkt die nodiging? Tot een rijke jongen die heel veel bezat, heel veel goeds deed, maar waar geen plaats was voor HEM: één ding ontbrak hem! Vanochtend komt die nodiging hartelijk naar jou toe: kom toch tot Mij en volg Mij. Ook al zit jij er misschien helemaal niet op te wachten.
- In de tweede plaats zijn die woorden niet alleen een vrijblijvende uitnodiging, die je wel of niet kunt accepteren, maar ook een dringend **bevel**: Volg Mij! Vrijblijvendheid is er niet bij. Uitstellen kan niet. Zo je Zijn stem dan heden hoort..

En wat was de reactie van die rijke jongen: *"Maar hij treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd weg; want hij had vele goederen..."*

Gespreksvragen

1. Stelling: Rijk zijn en de Heere dienen, gaan niet samen op.
2. Welke belemmeringen zijn er in jouw leven waardoor je Hem (nog) niet volgt?

Morgenlezing: Markus 10:23-38

Middaglezing: Markus 1:14-18

Psalm 89:8

Bij de mensen onmogelijk

Voor de 2^e keer in de geschiedenis van de 'rijke jongeling' wordt over *volgen* gesproken. Nee die rijke jongen is dan al weg. De kring met volgers is een heel stuk uitgedund: alleen Zijn discipelen zijn nog over. En aan hen gaat Hij onderwijs geven over het *volgen* van Hem. Hoe komt het dan zover dat je Hem achterna gaat volgen?

De Hemelse Onderwijzer geeft dan eerst aan dat dit niet vanzelf gaat. In ieder geval voor een rijke jongen: *"Hoe moeilijk zullen degenen, die goed hebben, in het Koninkrijk Gods inkomen."* En de Heere Jezus herhaalt het nog een keer in vers 24: *"Kinderen! Hoe zwaar is het, dat degenen, die op het goed hun betrouwen zetten, in het Koninkrijk Gods ingaan!"* En om dit nog helderder te maken voor Zijn discipelen geeft Hij nog het voorbeeld van de kameel, die bij wijze van spreken nog makkelijker gaat door het oog van de naald, dan dat een rijke ingaat in het Koninkrijk van God. De discipelen kunnen dan ook maar één conclusie trekken: *"Wie kan dan zalig worden?"* Wie kan dat volhouden? Wie kan die weg lopen?

En dan moet je opletten wat de Heere Jezus zegt. Hij beaamt dat volledig: *"Bij de mensen is het onmogelijk..."* Het volgen van Jezus? Het ingaan in het Koninkrijk? Het is bij de mensen vandaan ook in 2016 onmogelijk. Of om het met Dordtse Leerregels (hoofdstuk 3/4 artikel 3) te zeggen: *"En ze willen en kunnen tot God niet wederkeren, noch hun verdorven natuur verbeteren, noch zichzelf tot de verbetering daarvan schikken, zonder de genade des wederbarenden Heiligen Geestes"*. Dat is de werkelijkheid als het bevel om Hem te volgen tot jou en mij komt: we willen (dat eerst!) en kunnen Hem niet volgen.

En toch staat het er wel aan het einde van onze Schriftlezing: *"Zie, wij (de discipelen) hebben alles verlaten en zijn U gevolgd"*. Hoe komt dat? Hoe is het bij de discipelen zover gekomen? Het geheim ligt in het vers ervoor. Daar zegt de Heere Jezus het: *"want alle dingen zijn mogelijk bij God!"* De kanttekeningen op de Statenvertaling zeggen bij dit vers: *"Omdat God ook het hart van een rijke jongen of meisje van het vertrouwen op de rijkdommen kan aftrekken, en hem met het geloof in Christus en een nederig hart kan begiftigen"*.

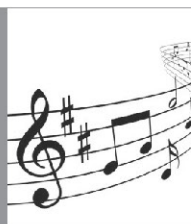
Gespreksvragen

1. Heb je ook ervaren in je leven dat het vanuit jezelf moeilijk/onmogelijk is Hem te volgen? Wat deed je hiermee?

Morgenlezing: Mattheus 14:22-33

Middaglezing: Markus 6:45-53

Psalm 25:6

Opvolgen

Eén van de betekenissen die het woord volgen heeft, is opvolgen. Het opvolgen van de instructies van je leidinggevende op zaterdag. Je volgt hem of haar, omdat hij/zij het zegt. Zo gold het ook voor de discipelen. En aan het begin van de Bijbellesing zagen we dat daar nog wel enige dwang voor nodig was: *“En terstond dwong Jezus Zijn discipelen in het schip te gaan...”* De discipelen bleven graag in de omgeving van de Heere Jezus. Wat was het fijn om Zijn onderwijs te horen en om Zijn wonderen te zien. Toch was dat nu de weg niet.

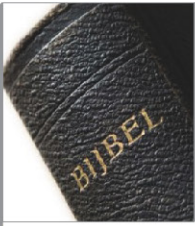
Wellicht heb je dat ook wel eens zo ervaren. Je had een goede zondag. Je merkte in de kerkdiensten dat de Heere eigenlijk heel dichtbij was en tot je heel persoonlijk wilde spreken door Zijn woord. Dat zijn werkelijk onvergetelijke momenten. Of misschien gebeurde het wel tijdens een Bijbelstudieavond. Je had wel willen blijven zitten. Het was zo goed. En toch kon dat niet. Het werd weer maandag. Je 'gewone' taak wachtte weer. Je moest het schip weer in... Ook dat is de Heere Jezus volgen.

Ja maar, zeg je, de discipelen gingen toch juist alleen verder? En toch niet! Ze moesten Zijn woord opvolgen (!) om voor Hem af te varen naar de andere zijde. En met dat Woord kan een volgeling van Hem het doen. Dat Woord vraagt vervolgens wel om geloof. Zoals er van Abraham staat in Hebr. 11: *“Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou”*.

Dat was de les die de discipelen (en in het bijzonder Petrus) ook weer moesten leren. Afzien van de omstandigheden. Hoe moeilijk die ook kunnen zijn. Om dan toch alleen door het geloof Hem te leren volgen. Dan kan het donker (nacht) zijn in je leven, dan kunnen er stormen woeden, maar Hij houdt getrouw zijn Woord. En zo komen zijn discipelen veilig aan land en zo komt ook een volgeling van Hem in 2016 nooit beschaamd uit. *Wie heeft er nu vanmorgen lust (zin in!) om deze Heere te vrezen en te volgen?*

Gespreksvragen

1. Heb je dat ook weleens ervaren dat een kerkdienst onvergetelijk voor je was? Vertel er eens iets over.
2. Stelling: een volgeling van Jezus heeft aan Zijn Woord voldoende.

Morgenlezing: Mattheus 16:13-20

Middaglezing: Markus 8:27-30

Psalm 119:86

Kleur bekennen

De kring met volgers is sterk uitgedund. Je kunt het lezen in Johannes 6. Eerst vertrekt een grote schare mensen na die wonderlijke spijziging. Daarna de bredere kring van discipelen. De Heere Jezus blijft tenslotte over met de twaalf discipelen. En binnen die vertrouwelijke kring komt dan de vraag van Hem naar voren: *“Wie zegt gij, dat Ik ben?”* Nadat de reactie van de mensen om Hem heen duidelijk was, komt de vraag nu heel persoonlijk naar hen toe. Nu moeten de discipelen kleur bekennen, want volgen betekent ook *uitkomen voor*.

En gaan ze dat doen kleur bekennen? Volgt er een stilzwijgen? Nee, het antwoord komt direct van Simon Petrus af: *“Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God”*. Daar hoeft Simon Petrus geen uren over na te denken, het rolt er vanzelf uit. Hij komt er openlijk voor uit en verwoordt wat in het hart van de discipelen leeft. Hij zal er later wel aan teruggedacht hebben als hij zijn 1^e brief schrijft: *“en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is”*.

Waar komt hij eigenlijk voor uit? Welke belijdenis legt hij af? *Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God...* De Heidelbergse Catechismus legt het heel mooi uit in Zondag 12: Wat betekent het dat Hij Christus genaamd wordt? Hij is mijn (zou Petrus zeggen) hoogste Profeet, Hij is mijn enige Hogepriester en mijn eeuwige Koning. Dat Petrus hier belijdt dat Hij de Christus is, is vrucht van Zijn onderwijs (Profeet), komt door Zijn (toekomstige) offerdienst (Priester) en geeft hem eeuwige bescherming (Koning). Het kan dan ook niet anders dan dat het antwoord van Petrus de echo is van wat hij zelf ervaren heeft als volgeling van de Heere Jezus. En dan kun en wil je niet anders dan er voor uitkomen!

Tenslotte zie je in zijn belijdenis ook terugkomen dat Petrus en met hem de andere discipelen ook zicht hebben op de Heere Jezus als de 2^e Goddelijke Persoon: *De Zoon van de levende God*. Petrus is niet zomaar iemand nagevolgd die een goed voorbeeld gegeven heeft, iemand van naam in de geschiedenis, nee de Zoon van de levende God. Petrus ziet door en achter Hem de Vader. Ja een goedertieren Vader: *“Want alzo lief heeft God (de Vader!) de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”*.

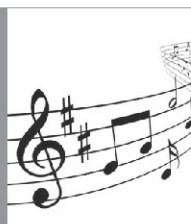
Gespreksvragen

1. Lees eens vraag en antwoord 32 van de Heidelbergse Catechismus. Herken je jezelf erin?

Morgenlezing: Markus 8:31-38

Middaglezing: 1 Petrus 5:6-11

Psalm 110:3

Achter Mij

Het staat er tot twee keer toe in het Bijbelgedeelte van vandaag: *Achter Mij*. Volgen betekent ook achtervolgen! De eerste keer dat we dit tegenkomen is in het midden van vers 33: “*Maar Hij, Zich omkerende, en Zijn discipelen aanziende, bestrafte Petrus, zeggende: Ga heen, achter Mij, satanas, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn*”. De Heere Jezus moet Petrus bestraffen, omdat hij Zijn lijden in de weg staat.

Petrus waarvan we gisteren nog lazen, dat hij tot die grote geloofsbelijdenis kwam, moet hier bestraft worden. Hoogtepunten en dieptepunten wisselen elkaar soms heel snel af in het leven van een gelovige. En vandaar de bestraffing: *Achter Mij*. Het volgen van Hem moet ook daadwerkelijk volgen zijn. Dan moet je je plaats weten: *Achter Mij*. En wat een wonder is het dan dat de Heere Jezus Petrus niet wegstuurt. Ja de satan moet wel wijken, maar Petrus mag blijven.

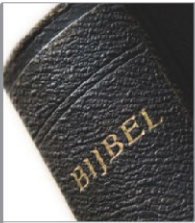
Gods kinderen moeten dus weleens of regelmatig bestraft worden. Ook in 2016. Dat komt dan omdat ze er zelf nog zo vaak tussen zitten. Zichzelf op de voorgrond plaatsen. De duivel maakt daar handig gebruik van. Dan is het nodig dat zo'n kind bestraft wordt. En dat is uiteindelijk liefde van de HEERE: “*Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijken zoon, die Hij aanneemt (Hebreeën 12:6)*”.

Echter in het Bijbelgedeelte komen we de woorden *Achter Mij* nog een keer tegen in vers 34: “*Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij*”. Na een bestraffing volgt er dan ook weer uitnodiging: ‘zo wie achter Mij wil komen’. De Heere Jezus stelt eigenlijk een vraag: Wil je achter Mij komen? En natuurlijk geeft Hij dan ook weer wat de gevolgen daarvan zijn. Dat laatste komt in een volgende dagopening nog terug.

Vanmorgen expliciet aandacht voor het woordje *wil*. Wil jij achter Mij komen? Dat is de vraag die Hij vanmorgen heel persoonlijk stelt. Geef daar nu eens eerlijk antwoord op. Echt eerlijk. En dan niet gaan zeggen dat *kan* ik toch niet. Dat klinkt wel heel vroom, maar het is vaak een masker om je achter te verschuilen en om gewoon weer verder te leven. *Wil jij het?* Wellicht is dat juist de moeilijkheid voor je: de éne keer wel, maar even later ook weer helemaal niet. Hoe moet dat veranderen vraag je jezelf wellicht af? Dat kan alleen als je (en dat is een levensles!) leert zien op Zijn gewilligheid en vandaar uit wordt het waar: “*Mijn volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft*”.

Gespreksvragen

1. Wil jij achter de Heer Jezus aankomen?
2. Probeer eens heel concreet te maken wat het betekent dat je Hem niet voor de voeten moet lopen.

Morgenlezing: Markus 9:1-13

Middaglezing: 2 Petrus 1:16-21

Psalm 52:7

Zien op Jezus

Misschien staat het thuis bij jullie wel in de boekenkast. Het bekende (en dikke) boek van Isaac Ambrosius: *Het zien op Jezus* Hij leefde in de 17^e eeuw. Het boek (aanbevolen) is trouwens een paar jaar geleden herschreven voor jongeren door Evert Barten. In dat boek komen allerlei voorrechten naar voren die gelovigen hebben als zij mogen zien op Hem, op Zijn Naam, op Zijn Werk, op Zijn naturen en zo zou ik nog wel even door kunnen gaan.

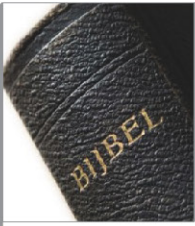
Het zien op Jezus staat ook centraal in deze dagopening. Eigenlijk in iedere dagopening! Het Bijbelgedeelte van vanmorgen zegt het heel expliciet: “*zagen zij niemand meer, dan Jezus alleen bij zich*”. Het is een wonderlijk gebeuren voor die drie discipelen op die berg samen met de Heere Jezus. Het einde van Zijn aardse leven komt in zicht. En zo vlak voor Zijn bitter lijden en sterven krijgt Hij ‘ondersteuning’ van uit de Hemel: van Mozes, van Elia, maar boven alles van Zijn Hemelse Vader. En dan klinkt er (weer) een stem uit de hemel: “*Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem*”. Als dan Mozes verdwenen is, Elia er niet meer is en als de discipelen rondkijken, zien ze niemand anders dan Jezus alleen.

Wat is er nodig om iemand te kunnen volgen? Denk maar eens even wat je doet als je met twee (of meer) gezinnen en dan dus ook met meerdere auto's op vakantie gaat. Dan rijdt er één voorop en de rest volgt. En wat is het dan belangrijk dat je goed kijkt naar de auto die voor je rijdt. Volgen heeft dus ook te maken met zien. Het volgen van Jezus heeft dus alles te maken met het zien op Jezus. Een echte volgeling van Jezus kan niet zonder het zien op Hem.

Wat is dat zien op Jezus? Dat is, zegt Marcus 9, Hem alleen overhouden. Het van Hem alleen verwachten. Niets meer ‘zien’ om je heen, maar alleen gelovig op Hem zien. En Wie zagen de discipelen dan? Jezus! Hij zal Zijn volk zalig maken van al hun zonden. Hij zou voor Petrus, voor Johannes en voor Jakobus straks die weg gaan van verder lijden en uiteindelijk ook de dood in gaan. En als je je naam ook in dat rijtje mag plaatsen, dan kun je ook in november het paaslied zingen: “*Wie in geloof op Jezus ziet. Die vreest voor dood en helle niet!*”

Gespreksvragen

1. In het dagelijkse leven is er een verschil tussen iets zien en iets bezitten. Je hebt een mooie scooter gezien maar je hebt hem nog niet in je bezit (gekocht). Is dat met betrekking tot het geestelijke leven ook zo? Met andere woorden: kun je op Jezus zien en toch Hem nog niet ‘bezitten’ / in Hem geloven?

Morgenlezing: Lukas 22:24-30

Middaglezing: 1 Petrus 1:3-7, 21-23

Psalm 105:2

Wie is de meeste?

Wie is de belangrijkste speler van een team? Een vraag die regelmatig gesteld wordt. Of wie is de meest invloedrijke persoon in 2016? Is dat Ronald Trump of Marc Zuckerberg –eigenaar van o.a. Facebook? Wellicht weet je nog wel andere namen te noemen. Een vraag die eigenlijk al heel oud is. Ook in het gedeelte van vanmorgen komt de vraag aan de orde: wie is de meeste? En dat wordt niet in alle rust besproken, nee er ontstaat twisting (strijd) onder de discipelen over deze vraag.

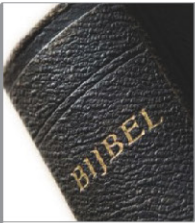
Het meest opmerkelijke vanmorgen is het moment waarop dit ontstaat. Op die laatste avond dat ze samen zijn met hun Meester. Zo juist hebben ze voor de eerste (en de laatste keer!) met Hem het Avondmaal gevierd. Een ontroerend moment was het toen Hij zei: *“Want Ik zeg u, dat Ik niet drinken zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods zal gekomen zijn (vers 18)”*. En juist dit Woord schrijven de Kanttekeningen gebruiken de discipelen om met elkaar te gaan strijden. Het Koninkrijk! Welke vooraanstaande plaats zal ik daar hebben, denken ze één voor één. Zie je daarin het werk van de duivel? Juist nadat een kind van God, een volgeling gesmaakt heeft hoe goed het is om de Heere Jezus te volgen, probeert hij als de grote tegenstander alles weer ongedaan te maken en verwarring te stichten.

En de Heere Jezus? Wat doet Hij? Laat Hij Zijn volgelingen maar aan hun lot over? Er zou veel voor te zeggen zijn, zo vlak voor het diepe lijden en Zijn bitter sterven. Toch doet Hij dat niet. De Meester laat Zijn volgelingen niet los en gaat hun onderwijs geven. Onderwijs over de ‘grondwetten’ van Zijn Koninkrijk: *“de meeste onder u, die zij gelijk de minste, en die voorganger is, als één die dient”*. In Zijn Koninkrijk gelden andere wetten: niet wie heeft de meeste invloed, maar wie is het meest dienstbaar!

“Maar Ik ben in het midden van u, als Eén die dient”. Dat was Zijn voorbeeld geweest. Zojuist nog bij de voetwassing. En dat moesten Zijn discipelen ook opnieuw en steeds meer leren. Leren van een dienende Meester. Dat is ook vandaag nodig: *“Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen (losprijs) voor velen”*.

Gespreksvragen

1. Houd jij er bij je beroeps- en studiekeuze rekening mee op welke plaats (positie) je later het meest dienstbaar kunt zijn?
2. Stelling: Een toppositie in de sport / bedrijfsleven en de Heere dienen is geen combinatie.

Morgenlezing: Markus 14:27-38

Middaglezing: Jesaja 63:1-8

Psalm 121:1,4

Geestelijke overmoedigheid

De Heere Jezus heeft op Zijn lijdensweg niet alleen veel moeten doormaken van de Farizeeën, het Joodse volk of de wrede Romeinse soldaten, maar ook van Zijn discipelen. Ook van Petrus, Zijn meest trouwe volgeling. We hebben hem gezien toen hij zijn belijdenis uitsprak: *Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God*. Hij was er ook bij tijdens de verheerlijking op de berg. Daar had hij gehoord: *“Deze is Mijn geliefde Zoon in Wie Ik al Mijn welbehagen heb, hoort Hem”*.

Hoogtepunten had Petrus als volgeling mee mogen maken en vanmorgen horen we hem weer: *“Of zij ook allen geërgerd wierden, zo zal ik toch niet geërgerd worden”*. Ja hij kon het van een ander nog wel voorstellen, maar hij zelf: dat nooit! En hij zegt het zelfs nog sterker in vers 31: *“Maar hij zeide nog des te meer: Al moest ik met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen!”* Petrus, Hij bedoelde het ongetwijfeld goed, maar met al zijn grote woorden stond hij de Meester alleen maar in de weg. Een les voor jou en mij: geestelijke overmoedigheid komt ten val! De woorden van de profeet Zefanja zijn nog steeds waar: *“Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op den Naam des HEEREN betrouwen”*. Daar werkt de HEERE in het leven van Zijn kinderen altijd weer op aan en dat gebeurt soms door middel van pijnlijke lessen.

De Heere Jezus nadert het zwaartepunt van Zijn lijden. Met Zijn discipelen is Hij de hof van Gethsemane ingegaan. En als Hij dan die zielenstrijd moet strijden, vraagt Hij aan Zijn discipelen als ze ‘slechts’ met Hem willen waken. Hij gaat die weg alleen en Zijn discipelen moeten wachten en waken. En als Hij dan een poosje terugkomt? *“En Hij kwam, en vond hen slapende...”* Johannes, Jacobus, de andere 8 discipelen, maar ook Petrus! En dan gaat de Heere Jezus een vraag aan Hem stellen. Eigenlijk twee vragen:

1. *Simon, slaapt gij?* Hoe kan dat Mijn Zoon? Hoor je de verbazing, maar ook de teleurstelling in de vraag van de Heere Jezus? Had Ik van jou niets beters kunnen verwachten? Je zou Mij toch niet verloochenen? O, hoe heeft dit het lijden van de Heere Jezus verzaamd!
2. *Kun je niet één uur waken?* Hij eist niet van hem om een hele nacht te waken, maar slechts één uur (M. Henry)!

Waarom doet de Heere Jezus dit? Ik denk dat daar twee antwoorden op te geven zijn:

1. Petrus moest opnieuw leren wie hij zelf was en bleef: Simon! Ja, door genade was er ‘Petrus’ bijgekomen, maar vanuit zichzelf was er nog zoveel van de oude mens: Simon.
2. Opdat ook hier de Schrift vervuld zou worden: *“Ik heb de pers alleen getreden, en er was niemand van de volken met Mij (Jesaja 63)”*.

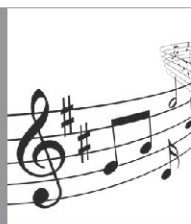
Gespreksvragen

1. Stelling: Geestelijke hoogmoed komt ten val.

Morgenlezing: Markus 14:53-54, 66-72

Middaglezing: Mattheus 26:69-75

Psalm 51:1

Zijn naam belijden

“En Petrus volgde Hem van verre”. Zo begint vers 54. “Tot zulk een graad van laaghartigheid was zijn zo even betoonde moed reeds gedaald” zegt Matthew Henry. Petrus die nooit geërgerd zou worden, die wel voor Hem wilde sterven kruipt een aantal uren (!) later laaghartig weg en verstopt zich tussen de andere mensen.

Echter daar is het niet bij gebleven en jullie kennen de geschiedenis. Petrus verloochent Zijn Meester drie keer. En dat niet alleen: *“En hij begon zichzelf te vervloeken en te zweren: Ik ken dezen Mens niet..”*. Hoe had hij het gezegd: Ik zal U nooit verloochenen! En dan nu? Hij vervloekt zelfs zijn Meester. *“En de haan kraaide de tweede maal; en Petrus werd indachtig het woord, hetwelk Jezus tot hem gezegd had: Eer de haan tweemaal gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen”*.

Laten we vanmorgen voor één ding oppassen. Dat jij en ik boven Petrus gaan staan, want dan ken je je eigen hart (nog) niet goed genoeg. Want hoe vaak belijdt jij Zijn naam? Kom je voor Hem uit? Ook als Zijn naam openlijk gelasterd en bespot wordt. Hoe vaak zwijgen we dan? Het spreekwoord zegt toch immers: wie zwijgt stemt toe...

En toch is dit niet het laatste wat we van Petrus lezen in dit hoofdstuk. Marcus eindigt met de volgende woorden: *“En hij (Petrus), zich vandaar makende, weende”*. Vanuit de grondtekst zou je ook kunnen lezen: *‘Weenende weende’*. Hoe meer hij er aan dacht, hoe meer hij weende. Het kraaien van de haan, maar bovenal de blik van zijn Meester deed zijn hart breken en deed hem met David zingen:

Genâ, o God, genâ, hoor mijn gebed;
Verschoon mij toch naar Uw barmhartigheden;
Delg uit mijn schuld, vergeef mijn overtreden:
Uw goedheid wordt noch paal, noch perk gezet.
Ai, was mij wel van ongerechtigheid;
Mijn schuld is zwaar, ik heb Uw wet geschonden;
Zie mijn berouw, hoor, hoe een boetling pleit,
En reinig mij van al mijn vuile zonden.

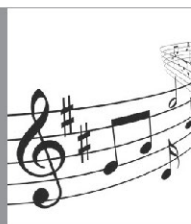
Gespreksvragen

1. Wat is het verschil tussen het wenen van Petrus en het wenen van Judas?

Morgenlezing: Lukas 24:1-12

Middaglezing: Markus 16:1-8

Psalm 119:67

Doodlopende weg

Een doodlopende weg. Zo was het voor de discipelen van de Heere Jezus. Letterlijk: hun Meester was gekruisigd, gestorven. Hem met Wie ze zo lange tijd opgetrokken hadden was er niet meer. Hun hoop en verwachting was vergaan. De Emmaüsgangers verwoorden dit heel kernachtig: *“En wij hoopten, dat Hij was Degene Die Israël zou zalig maken”*. En nu? *“Het is heden de derde dag, van dat deze dingen geschied zijn”*. Op dood spoor. Zo was het voor de discipelen. En toch kunnen ze niet bij een ‘dode’ Jezus vandaan blijven. De vrouwen niet. De discipelen niet en ook Petrus niet. Ze kunnen Hem niet missen.

Als we vanmorgen het Paasevangelie lezen moeten we in de eerste plaats onthouden dat het hier gaat om heilsgeschiedenis. Het heil door Christus verworven staat in de eerste plaats centraal. En dat heil moet verkondigd worden aan de vrouwen, aan de discipelen en ook aan Petrus. Ik kom daar zo op terug. Toch kan het voor een gelovige in 2016 ook wel eens zo zijn alsof Christus Zich verbergt. Als je te doen hebt met een ‘dode’ Jezus. En ik bedoel dat eerbiedig. De Dordtse Leerregels (H5: artikel 13) zeggen hiervan: *“waarvan de verberging bitterder is dan de dood”*. En als dat zo is, is alles donker.

En zo was het ook bij Petrus: alles was donker! En dat door eigen schuld! En toch staat er dan aan het einde van vers 12 dat Petrus zich verwonderde. Donkerheid verandert in verwondering. Hoe kan dat? Dat geeft Lucas ook heel duidelijk aan:

- Twee mannen (engelen) *zeiden* tot de vrouwen (vers 5)
- Deze mannen wijzen op *Zijn woorden* (vers 6 en 7)
- De vrouwen werden *indachtig aan Zijn woorden*. (vers 8)
- En *boodschapten* zij al deze dingen aan de elven (vers 9)

Hoe wordt die donkerheid opgelost in het leven van Petrus? Door de verkondiging van Zijn heil. Niet in de eerste plaats doordat Petrus Jezus ziet, maar doordat hij van Jezus *hoort*. Het Woord staat centraal op deze Eerste Paasdag en dat Woord verandert mensenlevens en doet de donkerheid verdwijnen. Daarom zingen we ook op Pasen: *“Maak in Uw woord mijn gang en treden vast!”*

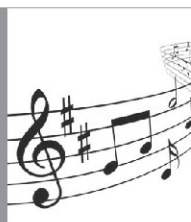
Gespreksvragen

1. Lees ook eens Romeinen 10:14 en 15. Wat staat daar over het belang van het Woord van God?
2. Herken je dat effect van het Woord in je eigen leven?

Morgenlezing: Johannes 21:1-17

Middaglezing: 1 Korinthe 13

Psalm 116:1

Liever dan dezen?

Het is een onvergetelijk ochtend geworden aan de over van de zee van Tibérias: die wonderlijke visvangst, de verschijning van de Heere Jezus en vervolgens die maaltijd waar Hij Zelf als Gastheer optreedt. *Geen leed zal 't ooit uit mijn geheugen wissen* zong de dichter van Psalm 119. En het is na deze gebeurtenissen dat de Heere Jezus zich tot drie keer toe richt tot Simon Petrus. Laten we dat 'drieluik' vanmorgen eens langs gaan.

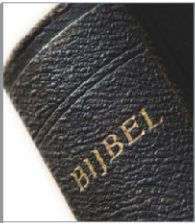
"Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen?" De Heere Jezus laat Petrus in de eerste plaats 'voelen' dat hij zijn afkomst niet moet vergeten: Simon, zoon van Jona, zoon van Adam. En tegelijkertijd vraagt de Heere maar naar één ding: liefde! Na alles wat Petrus in positieve en negatieve zin heeft gedaan, blijft er maar één vraag over: Heb je me liever dan dezen (de andere discipelen)? Ja, en daarover hoeft Petrus niet lang na te denken: *"Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb"*. U, de Almachtige, de Opgestane Levensvorst (Kurios) weet dat! En dan krijgt Petrus voor de eerste keer weer de opdracht om Zijn lammeren te weiden. Vanmorgen komt de vraag naar jou en naar mij: Heb je Hem liever dan dezen? Liever dan je vriend of vriendin, je ouder(s), je bezittingen?

Maar dan is de Heere Jezus nog niet uitgevraagd: *"Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief?"* Heel persoonlijk komt de vraag naar hem toe. Nu niet meer de vraag of de Heere Jezus op een 'hogere' plaats staat. Nee: Heb jij Mij lief? En zo komt het vanmorgen ook naar jou en mij toe. Het gaat niet over een ander, maar om jou en mij. Heb ik en heb jij HEM lief? Dat is toch het belangrijkste kenmerk van een volgeling van Hem. Petrus mag het weer zeggen: *"Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, gij weet, dat ik U liefheb"*.

Voor de derde keer stelt Christus de vraag: *Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief?* Drie keer heeft hij zijn Meester verloochend en tot drie keer klinkt het: *Heb je Mij lief?* Het is alsof de Heere Jezus met deze vraag zegt: Is dat nu echt waar Petrus? Begrijp je nu de diepte van deze laatste vraag? Petrus wel: *"Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen"*.

Gespreksvragen

1. Lees eens 1 Korinthe 13:13. Wat is het belangrijkste kenmerk van een christen?
2. Hoe kwam Petrus zo ver dat hij opnieuw belijdenis af ging leggen (vers 15-17)?

Morgenlezing: Hand. 1:1-9

Middaglezing: Hand. 1:15-17, 21-26

Psalm 48:6

What Would Jesus

Misschien heb je er ook wel één. Of je kent een klasgenoot die er één heeft. Ik bedoel een armbandje met daarop vier letters: WWJD. What Would Jesus Do. Of in het Nederlands: wat zou Jezus gedaan hebben? En hoewel de gedachte er achter wel te begrijpen is, is dit niet het voorbeeld wat de Heere Jezus Zelf gaf aan Zijn volgelingen. Hij zei niet: Let er eens op wat Ik doe of wat Ik gedaan zou hebben, maar Hij wees juist altijd naar Zijn Vader. Al als twaalfjarige klonk het: *“Wist gij niet dat ik moest Zijn in de dingen van Mijn Vader”*. En hoe heeft Hij het beleden in de hof van Gethsemane: *“niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede”*. En daar moet het een volgeling van Hem ook om te doen zijn: de eer en de wil van Zijn Vader.

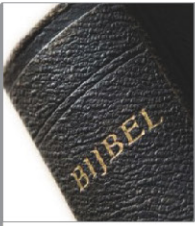
Het is ook bij dit moment van afscheid zo dat de Heere Jezus Zijn discipelen daarbij bepaalt: *“En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt”*. Zo vlak voor Zijn hemelvaart wijst Hij op Zijn Vader. Wat moeten Zijn volgelingen doen? Het verwachten van de Vader. En waarop moeten ze dan wachten? De Belofte des Vaders. En wat is Die Belofte dan? De kanttekeningen zeggen het heel duidelijk: *“Dat is de Heilige Geest, Die de Vader door Hem (de Heere Jezus) beloofd had hun te zullen zenden”*.

Zo zie je dat de Heere Jezus enerzijds de eenheid binnen het Goddelijke Wezen duidelijk naar voren laat komen, maar anderzijds ook laat zien dat het om drie onderscheiden Personen gaat: De Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Dit Bijbelgedeelte leert ons dat we ons niet (alleen!) moeten ‘focussen’ op de Heere Jezus, maar dat het in het leven van een gelovige moet gaan om de eer van de Vader, de verdienste van de Heere Jezus en het werk van de Heilige Geest. Dan wordt het niet (in de eerste plaats) WWJD, maar veel meer:

O Vader, dat Uw liefd' ons blijk';
O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk;
O Geest, zend Uwen troost ons neer;
Drieenig God, U zij al d' eer.

Gespreksvragen

1. Maak je in je gebed ook ‘gebruik’ van een Drie-Enig God? Met andere woorden: spreek je de Vader, de Zoon en de Heilige Geest ook aan?

Morgenlezing: Hand. 2:1-4, 14-21

Middaglezing: Hand 2:22-28, 37-39

Psalm 118:12

Uitkomen voor

Eén van de synoniemen voor 'volgen' is 'uitkomen voor'. Echte volgers kunnen en willen namelijk niet verborgen blijven. Je ziet dat heel duidelijk gebeuren op het Pinksterfeest. Vanmorgen stellen we aan het Bijbelgedeelte twee vragen: *Hoe* komt het dat de discipelen voor Hem uitkomen? En op welke wijze komen ze voor Hem uit?

Laten we met de eerste vraag beginnen: Hoe komt het dat de discipelen voor Hem uitkomen? Want dat dit gebeurt, is eigenlijk heel bijzonder. Een aantal weken geleden waren ze nog allemaal gevlucht en de afgelopen weken hadden ze grotendeels 'besloten' doorgebracht. En nu op het Pinksterfeest is het allemaal anders, staan ze vrijuit te getuigen. Het 'geheim' ervan lezen we in vers 4: *"En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken..."* De Heilige Geest zorgt ervoor dat zij getuigen van Hem zullen zijn.

En dat is ook vanmorgen een belangrijke les uit dit Bijbelgedeelte. Volgeling worden van Hem, uitkomen voor Hem daarvoor is niet minder nodig dan het werk van de Heilige Geest. Dat is niet iets wat we zelf kunnen organiseren of door een cursus aan kunnen leren, maar dat is Zijn werk. Hij neemt het uit Christus en zal het aan Zijn volgelingen verkondigen en door die grote Getuige gaan zij ook van Hem getuigen.

En op welke wijze komen ze voor Hem uit? Wat zeggen ze dan? We hebben vanmorgen maar een klein gedeelte van de toespraak van Petrus gelezen, maar daarin vallen twee dingen: Hij laat de Schrift spreken en hij laat vanuit de Schriften Christus spreken. In de eerste plaats dus de Schrift laten spreken. Niet met je eigen verhaal komen, maar Gods Woord naar voren laten komen. Ja, dan is het dus wel belangrijk dat je (ook verstandelijke!) kennis hebt van Zijn Woord. Dat je dat Woord dagelijks onderzoekt en eerst tot jou laat spreken.

En waar gaat het dan om in dat spreken: Christus. Hij staat ook in de preek van Petrus centraal. Om Hem cirkelt het en daar moet het ook Zijn volgelingen in 2016 om te doen zijn: *"Hij moet meer worden, ik echter minder..."*

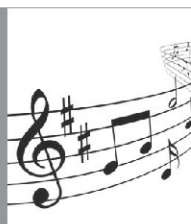
Gespreksvragen

1. Vind je het moeilijk om van Hem te getuigen? Hoe komt dat?
2. Een christen kan ook zonder woorden van Hem getuigen. Begrijp je dat?

Morgenlezing: 1 Petrus 1:1-9

Middaglezing: 2 Petrus 1:1-8

Psalm 16:3

Vreemdelingen

Aan de vreemdelingen, verstrooid in het huidige Turkije is deze brief geschreven. Vreemdelingen zo worden de volgelingen van de Heere Jezus hier aangeduid. En wat was de 'problematiek' van deze vreemdelingen? Van deze christenen uit de heidenen? Ze waren door hun bekering vreemdelingen geworden in een heidense samenleving. Ze 'pasten' er eigenlijk niet meer in, omdat ze niet meer mee kunnen doen met de zonden van de heidenen. Vreemdelingen kwamen er dus 'buiten' te staan. Niet omdat ze zelf 'vreemd' gingen doen, maar omdat de samenleving het niet accepteerde als ze niet meededen met de (seculiere) meerderheid.

En terwijl ik dit opschrijf, lijkt het net alsof de brief in 2016 geschreven is. Herken je dat ook? Geloven mag je best in deze tijd, maar wel achter je eigen voordeur. Zodra je openlijk aangeeft niet mee te kunnen doen met bepaalde muziek, niet mee te willen gaan naar bepaalde feestje en niet mee te willen drinken in het weekend kom je er buiten te staan. En zeker als je dan ook nog aangeeft dat dit volgens jou (en Gods Woord!) verkeerd is, dan wordt je een 'vreemdeling'. Een vreemdeling in onze samenleving, maar misschien ook wel temidden van andere jongeren op een reformatorische school! Laat het dan vanmorgen ter bemoediging zijn: je bent niet de eerste die zo benaderd wordt. Ook de lezers van de eerste Petrusbrief wisten hier al van. Trouwens ook de Heere Jezus had het al voorspeld: *"In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen"*.

En dat laatste perspectief laat Petrus ook in deze brief naar voren komen. Hij heeft overwonnen en Zijn volgelingen mogen delen in die overwinning: *"Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u"*. De gelovigen wacht een eeuwige erfenis, die Hij verdiend heeft. En daarom zijn ze hier vreemdeling zolang ze nog niet thuis zijn bij Hem. En dat thuiskomen zal straks voor al Zijn volgelingen betekenen dat ze mogen gaan 'erven'. Wat een heerlijke toekomst!

Tot slot nog een paar woorden over die erfenis. Die is in de eerste plaats *onverderfelijk*. Heel veel van onze bezittingen worden door de tijd minder waard. Echter dit geldt niet van deze erfenis. In de tweede plaats is zij *onbevlekkelijk*. Hier kleeft geen zonde aan! Onbevlekkelijk gelijk de Hoge priester: *heilig, onnozel en onbesmet*. En daarnaast is zij ook *onverwelkelijk*. Zij behoudt altijd haar waarde! Gelukkige vreemdelingen ook in 2016!

Hoe groot is 't goed, dat Gij zult geven
Hem, wiens oprechte geest
Op U vertrouwt, U vreest!
Hoe groot is 't heil, dat G' in dit leven,
Ver boven beed' en wensen,
Reeds wrocht voor 't oog der mensen!

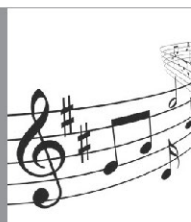
Gespreksvragen

1. Ervaar jij ook wat van die vreemdelingschap?

Morgenlezing: 2 Petrus 1:10-15

Middaglezing: Hand. 7:52-60

Psalm 16:6

Pelgrimsreis

Het einde van Petrus zijn leven komt dichterbij. Hij schrijft het in het gedeelte wat we vandaag gaan lezen: *“Alzo ik weet, dat de aflegging mijns tabernakels haast zijn zal, gelijkerwijs ook onze Heere Jezus Christus mij heeft geopenbaard”*. Zijn Meester, Die hij door genade heeft leren volgen, maakt aan hem ook bekend dat het laatste stukje van zijn pelgrimsreis aangebroken is. Hoe de Heere dat gedaan heeft is niet bekend, maar dat het gebeurd is, is wel duidelijk. Petrus mag weten dat ook voor hem de erfenis wacht.

Aan het leven van een volgeling van de Heere Jezus hier op aarde komt een keer een einde. Bij het sterven of anders bij Zijn wederkomst. Trouwens dat geldt niet alleen voor Zijn volgelingen, maar voor alle mensen. De praktijk laat het zien na Genesis 3: En hij/zij stierf. Dat kan gebeuren als je oud bent, maar dat kan ook gebeuren als je nog jong bent. Denk je daar wel eens aan? Dat het leven hier op aarde maar tijdelijk is? Paulus schrijft het aan de Hebreëen: *“Wij hebben hier geen blijvende stad...”* Zou dat niet veel meer jouw en mijn leven moeten bepalen? Zeker als we nog geen band hebben aan de Heere Jezus, als we nog geen volgeling van Hem zijn. Dan is haast geboden: *“Heden, nu je Zijn stem hoort...”* Zoek de Heere en leef.

Maar ook als je Hem al wel hebt leren kennen. Als je Zijn volgeling mocht worden, dan geldt des te meer: *“Wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige”*. Die stad waar ‘vreemdelingen’ thuis mogen komen. Als het goed is, geeft dat nu al heimwee...

En hoe heeft Petrus het laatste deel van zijn leven ingevuld? Hij schrijft het in vers 13: *“En ik acht het recht te zijn, zolang ik in dezen tabernakel ben, dat ik u opwekke door vermaning”*. Zolang een christen nog op deze aarde is, heeft hij een taak. Ja, dat kan ook een vermanende taak zijn. En als die taak afgelopen is, dan wordt het waar:

Dan ga ik op tot Gods altaren,
Tot God, mijn God, de bron van vreugd;
Dan zal ik, juichend, stem en snaren
Ten roem van Zijne goedheid paren,
Die, na kortstondig ongeneugt',
Mij eindeloos verheugt.

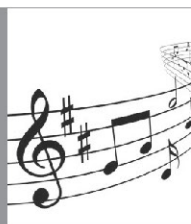
Gespreksvragen

1. Denk je ook wel eens na over je eigen sterven? Waarom wel/niet?

Morgenlezing: Genesis 1: 26 -28

Middaglezing: Mattheüs 5 : 14 -16

Psalm 43: 3 en 5

Waarom ben ik op aarde?

Volgens het scheppingsverhaal uit Genesis 1 : 26 – 28 zijn wij de enige wezens die lijken op God. We zijn geschapen “als evenbeeld van God”. Dat mensen op God lijken, betekent dat er tussen God en de mensen communicatie mogelijk is. God is dus uit op een relatie met de mens. God geeft in dit gedeelte ook duidelijk een opdracht aan de mens. Om zijn schepping te onderhouden, zich te vermenigvuldigen en ons werk hier op aarde te doen. Door de zondeval is deze relatie verstoord. Maar God zocht de mens meteen op in het Paradijs. Hij kan wel zonder ons, maar Hij wil niet zonder ons.

Want God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

En dan krijgen we toch wel een hele bijzondere opdracht in ons leven hier op aarde.

Want Hij, die jouw geschapen heeft, moet aan Zijn Eer komen:

Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

Licht komt echter alleen bij God vandaan. God, Die eens sprak in den beginne: “Daar zij licht.” Deze God zorgde er ook voor dat de Heere Jezus kon zeggen: ‘Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des Levens hebben. Leven zonder God is het droevige beeld van het leven in de duisternis. Wij kunnen vanuit ons zelf niet het licht laten schijnen. We kunnen veel lichten ontsteken, maar ons leven blijft donker, vol zonde en schuld. God zegt in Zijn Woord: “Zij hebben de duisternis liever gehad dan het licht.”

Maar dan het wonder van Gods genade, dan gaat Jezus' Licht schijnen in donkere harten. Dan alleen zal ons licht schijnen voor de mensen. Dan alleen zullen hun werken de Vader verheerlijken.

Leef je nog in het donker? Dan mag je bede zijn:

“Zend, Heer’, Uw licht en waarheid neder.”

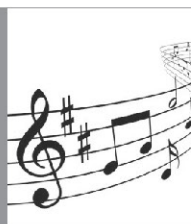
Gespreksvragen

1. Leven wij alleen maar om te werken?
2. Heb jij je al overgegeven aan Zijn Zoon?
3. Ben jij al verlicht door het Licht van Christus?

Morgenlezing: Hand. 18:1-4

Middaglezing: Hand. 20: 32-35

Psalm 8 : 4 en 9

Beroep en roeping

Handelingen 18 maakt duidelijk welk beroep Paulus had. Hij was tentenmaker. Daar kwam zijn geld mee binnen. Een ambachtelijk beroep, Paulus wekte met zijn handen. Er zat ook denkwerk in om alles goed op elkaar te laten aansluiten ook was er heel wat wiskunde voor nodig. Hij zal wellicht tenten hebben gemaakt voor handelaren of voor het leger. Niet voor vakantie.

Paulus had ook een roeping: hij was evangelist. Die roeping was nogal letterlijk; hij had Jezus gehoord die hem riep.

Hij gebruikte het geld dat hij verdiende om zijn werk als evangelist te betalen. Want er moest brood op de plank komen, af en toe nieuwe kleren en sandalen. De (boot)reizen die hij maakte zullen niet gratis zijn geweest.

Vragen:

Waarom heeft Paulus zijn eigen geld verdiend (en niet geleefd van giften)? (Vervolgsvraag: waarom wilde hij niemand tot last zijn)

Een tweede reden voor Paulus om zijn eigen geld te verdienen (en daarmee zijn evangelisatiewerk bekostigen) is om een voorbeeld te zijn voor de Thessalonicenzen en voor ons (vers 9).

Hoe kunnen wij dat voorbeeld volgen? In vers 12 en 13 van Thessalonicenzen 3 geeft Paulus ons daarvoor een hint.

Je kunt dus je werk goed doen, je talent benutten en daarmee je geld verdienen terwijl je roeping ergens anders ligt. En je roeping financieren met het werk dat je doet. Van Paulus is duidelijk waar zijn roeping lag; hij verkondigde het evangelie en reisde daarvoor het halve Romeinse rijk af. Maar zijn beroep was tentenmaker. Je beroep en je roeping met beide kun je leven tot eer van God.

Vragen:

(Hoe) doe jij dat nu als scholier?

Hoe kan jij dat later doen als je betaald en/of onbetaald werk doet?

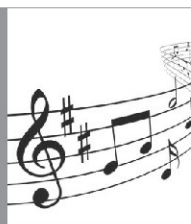
Gespreksvragen

1. (Hoe) doe jij dat nu als scholier?
2. Hoe kan jij dat later doen als je betaald en/of onbetaald werk doet?

Morgenlezing: Romeinen 12: 1-8

Middaglezing: 1 Petrus 2: 1-8

Psalm 25: 2 en 6

Leven voor God

In dit gedeelte gaat het over 'leven voor God'. De eerste 2 verzen vormen een aansporing: volledige toewijding aan God. Deze verzen vatten de reactie op Gods genade samen en dienen als introductie op dit en de volgende hoofdstukken. Ze geven weer wat het inhoudt om op zo'n manier te leven dat het God behaagt.

Gespreksvraag 1

Degene die bij Christus horen, worden steeds bedreigt door de huidige slechte wereld, dus ze moeten weerstand bieden aan de druk. Hun leven en gezindheid is veranderd (vers 2).

Gespreksvraag 2

Vervolgens vergelijkt Paulus in de verzen 4 en 5 de eenheid en verscheidenheid van de gemeente met een lichaam. Dat is één met al zijn leden apart, zo is ook de gemeente één terwijl ze is opgebouwd uit vele leden. Zie vers 5: één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar.

Die verscheidenheid van de gemeente blijkt uit de verschillende genadegaven die God de gemeente heeft gegeven. Lees de verzen 7 en 8 nog eens door met de klas.

Gespreksvraag 3

Tot slot: Wat heeft God met jou voor ogen als het gaat om de opbouw van Zijn gemeente? Ben jij naast al je (school)werk en je hobby's ook bezig met de vraag: Wat wil God dat ik doe? Kijk eens goed naar jezelf en vraag aan Hem wat voor plek jij in mag nemen!

Bij de maaltijd: Wordt zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis...waarvan Hij de levende Hoeksteen is.

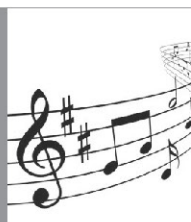
Gespreksvragen

1. Waarom moeten christenen zich helemaal aan God geven (bespreek: Hij heeft hen gered door Zijn genade!)
2. Wat bedoelt Paulus in vers 3 met 'God heeft aan elk van Zijn kinderen een verschillende mate van geloof gegeven'?
3. Waar moeten christenen zich op richten? (bespreek: je richten op de gaven die God je hebt gegeven. Betrek daarbij de verzen 7 en 8)

Morgenlezing: Genesis 13: 1-18

Middaglezing: Genesis 19: 27-29

Psalm 31: 15

Zoek je het geluk?

Abraham en Lot zijn rijk geworden. Allebei hebben ze vele herders en enorme kuddes aan vee. Ze worden gedwongen voor een keuze.

Abraham laat aan Lot de keuze. Dat is een bijzondere daad. Abraham was de oudste, was het stamhoofd van dit nomadenvolk. Hij had het recht om te kiezen. Hij laat de keuze aan Lot. Hij stapt daarbij af van zijn eigen recht en gunt die aan Lot.

Gespreksvraag 1

Lot mag een belangrijke keuze maken. In de Bijbel lezen we niet dat hij God vraagt hem te helpen met de keuze. Het lijkt er eerder op dat hij kiest 'met de ogen'. Dat wat het mooiste lijkt, zal wel het beste zijn.

Gespreksvraag 2

Lot zoekt het geluk in welvaart vanwege de vruchtbaarheid van de grond. Veel groene begroeiing, steden in de buurt om de opbrengst van het vee te verhandelen. Economisch gezien een slimme keuze. Toch is het niet waar dat welvaart ook altijd 'geluk' met zich meebrengt. Als je ziet hoe rijke mensen soms verslaafd raken, in relatieproblemen komen of zelfs naar de rechtbank moeten. Sommigen worden bekend en worden geleefd door de media, moeten continu een blij en succesvol uiterlijk hebben. Privé dingen doen is voor hen eigenlijk onmogelijk en sommigen moeten een 24/7 een bodyguard in de buurt hebben, en hun kinderen laten bewaken als ze naar school gaan.

Wat is geluk eigenlijk wel, zou je je kunnen afvragen...

Bij de maaltijd: In dit Bijbelgedeelte zien we hoe de keuze van Lot uiteindelijk afloopt. Sodom en Gomorra zijn verwoest. Abraham had de juiste keuze gemaakt.

Gespreksvragen

1. Laten wij in ons leven ook wel eens de ander aan het woord? Leggen de keuze aan de ander voor? Of is ons leven gericht op onszelf..
2. Heb jij in je leven al eens gemerkt dat wat het mooiste lijkt niet altijd het beste is? Ook bij belangrijke keuzes in het leven?
3. Waarin zoek jij het geluk?

Morgenlezing: 2 Kor. 8:1-15

Middaglezing: Micha 6:6-8

Psalm 146:5

Je inkomen delen met je (arme) naaste

Waar werk je voor?

Paulus schrijft een brief aan de gemeente van Korinthe, waarin het gaat over hoe je met je geld moet omgaan. Blijkbaar is dat zó belangrijk (en niet vanzelfsprekend dat dit goed gaat), dat dit thema in Gods brief aan ons (de Bijbel) is opgenomen.

- Wat gaat er goed in de gemeenten van Macedonië? Ze hebben Gods genade gekregen (vs. 1). Waar blijkt dat uit?
 1. Ondanks beproeving/verdrukking/armoede, zijn ze ontzettend vrijgevig (vs. 2). Ze geven naar, zelfs boven vermogen en zonder aansporing (vs. 3) voor de arme gemeente van Jeruzalem (vs. 4).
 2. Ze gaven zich eerst aan God én daarna aan de naaste (vs. 5).
- Waarom schrijft Paulus dit aan Korinthe?
 1. Zij hadden wel veel geestelijke gaven: geloof, woord, kennis, inzet en liefde (vs. 7), maar waarschijnlijk was het “samen delen” niet het sterkste punt van de Korintiërs. Daar konden ze nog wel een aanmoediging bij gebruiken.
 2. Als je in het spoor van de Heere Jezus wilt gaan (prachtig!), dan moet je ook goed kijken naar hoe Hij geleefd heeft. Hij heeft niet alleen gehangen aan het kruis (dat ook!), maar Hij heeft ook het hemelse Paleis verlaten om arm te worden “om uwentwil” (vs. 9).
 3. Gelijkheid is niet vanzelfsprekend, maar wel een Bijbelse opdracht (vs. 14). De Korintiërs leven tussen de uittocht en de wederkomst. Tijdens de woestijnreis (Ex. 16:18) kreeg iedereen (!) genoeg (vs. 15). Op de nieuwe aarde zal er ook geen armoede zijn, maar heeft iedereen genoeg. In de tussentijd is er nog werk aan de winkel voor christenen...
- Wat kunnen docenten en leerlingen hiervan leren?
 1. Wij verdelen graag geld onder de armen: onze linkerarm en rechterarm. Maar leven in navolging van Christus is: God dienen én de (arme) naaste dienen.
 2. Doel van je inkomen: in levensonderhoud te voorzien én naaste te helpen (vgl. HC v&a 103).
 3. God zorgt voor de armen (zie Ps. 146:5 ber.), maar Hij schakelt Zijn kinderen daarbij in...
 4. Kritisch kijken naar inkomen én uitgaven. Waar geef je je geld aan uit? Leg je ook een gedeelte apart voor hen die dat meer nodig hebben dan jij?

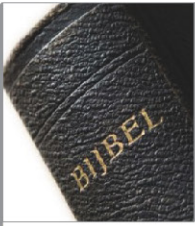
Bij de maaltijd:

Waar dien je God mee? Met kerkgang/catechisatie/etc.? “Recht doen”: wat betekent dat (voor je geld)?

Gespreksvragen

1. Wat leer je van de gemeenten van Macedonië?
2. (Geld) geven aan je naaste gaat niet vanzelf. De Korintiërs krijgen daarom een brief. Jij mag meelesen. Wat is Gods boodschap voor jou?
3. God vindt ‘zorg voor de armen’ belangrijk. Hoe laat Hij dat nu zien?

Stelling: Niet belangrijk is *hoeveel* je geeft, maar *van* hoeveel je geeft.

Morgenlezing: Psalm 40

Middaglezing: 1 Petrus 1:13-19

Psalm 40 vers 4

Hoor Gods stem!

*Ps. 40: 8 Toen zeide ik: Zie, **ik kom**; in de rol des boeks is van mij geschreven.*

Beste jongeren. We hebben een levende Heere! Een sprekende God. Een God Die doet wat Hij beloofd en een God Die doet wat Hij bedreigd. Geloof jij dat? Nee ik vraag niet zozeer of je het ermee eens bent maar ik vraag je of je het ervaren hebt in je leven. God spreekt. God heeft gedaan wat Hij beloofd had. God vervuld niet al onze verlangens en wat wij graag willen maar wel Zijn beloften.

Jij en ik leven in de tijd van advent. Dan denken we eraan dat Jezus gekomen is naar deze aarde. Dat had Zijn Vader ook beloofd! Talloze beloften in het OT spreken ons over de komst van de Zaligmaker der wereld. Steeds meer ging het gordijn open om te onthullen wie en hoe de Zaligaker zou komen. Reikhalzend is er naar uitgezien. Intens verlangd door miljoenen zondaren. Geroepen vanuit een verbroken hart: Kom toch o Heiland o kom toch ook Verlosser. Scheur de hemelen en daal neer!

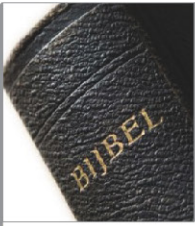
De Psalm die wij gelezen hebben is een Messiaanse Psalm. Vol van de komst van de Messias. En we horen a.h.w. een samenspraak tussen God de Vader en God de Zoon. De Heilige Geest heeft het gehoord en later laten opschrijven! Wat werd er gezegd? Toen zeide Ik: Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Hier horen David profetisch getuigen van zijn grote Zoon Jezus Christus. Jezus Die vrijwillig zonder enige voorwaarde wilde komen naar deze door ons vervloekte aarde. Wilde komen om Gods wil te doen. Wat is die wil vraag je? Zondaren zaligmaken! Verloren mensen redden. Jongeren die vastlopen opzoeken en vernieuwen door Zijn Geest. Gods geopenbaarde wil! Geen lust in de dood van ene zondaar maar wel een behagen in het redden van die zondaar.

Zie Ik kom. Er is van Mij geschreven. Duizenden keren. In de boekenrollen van de Schrift. Neem en lees! Ze zijn vol van Zijn komst naar deze aarde. Zij spreken ons van Zijn gewillige liefde. Zijn gewillig komen naar deze aarde. Ze spreken ons van Zijn kloppen op zondaarsharten. Zijn komen in het hart van zondaren om daar dat vuile, door en door zondige hart zo te maken tot een hart waar Hij woont door Zijn Geest.

God doet wat Hij beloofd. Hij is gekomen. Is Hij ook gekomen in jouw hart? Leg deze indringende vraag niet naast je neer! Je eeuwige bestemming hangt ervan af! Want al was Jezus duizend keer in Bethlehem geboren en niet in je hart dan ben je nog zeker verloren. Niet het feit dat Jezus gekomen is redt jou maar Zijn komst in je hart. Kom dan Heere Jezus. Uw komst volmaakt mijn heil.

Gespreksvragen

1. Heb jij Gods stem echt gehoord in je hart?
2. Wat heeft Gods stem in jouw leven uitgewerkt?
3. Verlang jij weleens naar de wederkomst van Jezus?

Morgenlezing: Matth. 9:9-13

Middaglezing: Openb. 3: 18-22

Psalm 32:5

Bekeer je!

Matth. 9: 13b: *Want Ik ben niet **gekomen** om te roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering.*

Hoor. Luister naar Zijn stem! Is het stopverf van de zonde al uit jouw oor gehaald zodat je luistert naar Zijn stem? De Gekomen Zaligmaker Jezus Christus roept. In het tekstgedeelte wat je zojuist gehoord hebt riep Hij met macht en majesteit Levi uit het tolhuis. Volg Mij. Hoor jij het vanmorgen: Volg Mij. Wie volg jij in je leven? Sommige mensen hebben heel veel volgens op twitter etc. maar Jezus heeft ook volgers. Miljarden. Hoor jij er al bij?

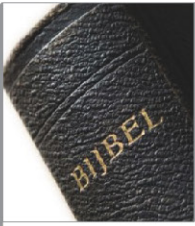
Geroepen. Met kracht. Jezus roept door Zijn Woord. Open elke dag dat lieve Woord van God asjeblieft. De Heilige Geest opent je hart dat gesloten is, Hij vernieuwd je wil die weerbarstig en inwillig is. Hij stort (overvloed) Zijn liefde uit in je hart. Je bent verkocht voor de wereld. Je volgt Hem en wil Hem ook volgen al de dagen van je leven.

Niet gekomen lezen we in de dag tekst. Nee Jezus is niet gekomen om zondaren die denken dat het in hun leven wel meevalt te redden. Die redding hebben zij, althans denken zij, niet nodig. Jezus is gekomen. Waarom? Om zondaren zoals jij en ik allemaal zijn in onszelf, te roepen tot bekering. De welgemeende oproep tot bekering is Gods eis tot jou. God heeft recht op je. Je moet je bekeren. NU. Niet morgen wat dan kan het voor eeuwig te laat zijn. Aangrijpende werkelijkheid!

Bekeert u. Dat betekent dat ik onbekeerd ben. Geloof je dat? Echt? Onbekeerd. Zonder God, zonder Jezus, zonder hoop en toekomst? God roept je op tot bekering. Tot inkeer in je eigen vuile hart waar je echt niets goeds vindt, nee je krijgt er een afkeer van. Keer terug tot Hem. Val Hem te voet. Breek met alles wat je van de Heere afhoud. Zondaren, echte zondaren zijn o zo welkom bij Jezus Christus. Hij weet er raad mee. Hij is er speciaal voor gekomen naar deze wereld. Zijn liefste werk is zalig maken. Hij maakt Zijn Naam waar!

Gespreksvragen

1. Ben jij een zondaar? Schrijf eens 10 zonden op die je vandaag gedaan hebt.
2. Wie is de Heere Jezus voor jou?
3. Reageer op deze stelling: Bekering is 100% Gods werk en 100% mijn werk.

Morgenlezing: Mattheüs 10:24-38

Middaglezing: Lukas 10: 17-20

Psalm 95:4,5

Vrede?!

Matth. 10:34: Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.

Begrijp jij wat Jezus hiermee bedoeld? De engelen zongen toch vrede op aarde toen Jezus geboren werd? Ik zal het proberen om het eenvoudig uitleggen met een verhaal:

De deur sloeg met een harde knal open. Op de grond, allemaal. Nu, snel op de grond. Twee mannen in uniform stonden in de deuropening met pistolen in hun hand. Wat is dit? Is dit een illegale huiskerk? Komen jullie hier samen om een God te belijden terwijl de regering dat verboden heeft? Er stond iets verschrikkelijks te gebeuren! De ene leider staarde alle mensen een voor een aan. Er zijn twee kanten in de kamer en wie loyaal is aan de regering gaat naar links de kamer uit naar buiten. Wie dat doet verklaart niet in Jezus te geloven en is vrij om te gaan. Wie Jezus kiest gaat naar rechts. Binnen drie minuten schieten we iedereen dood die niet loyaal aan de regering is. Drie minuten. Dan...

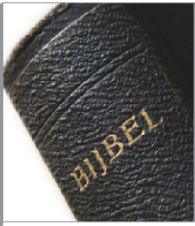
Dit is niet zomaar een verhaaltje maar bittere werkelijkheid op vele plaatsten in deze wereld. Wat zou jij doen als je dit zou meemaken? Daar moest ik aan denken toen ik de dag tekst las. Jezus, de Vredevorst. Hij is onze Vrede. O zeker, als Hij woont en troont in je hart en leven dan is er een vrede in je hart gekomen de alle, alle verstand te boven gaat. Vrede met God! Verzoent met God door Jezus alleen. Zijn bloed redde mij arme zondaar. Zijn genade bevrijde mij van de vorst der duisternis. Enkel vrede ziende op Hem.

Maar de komst van Jezus brengt ook het zwaard. De duivel gunt Jezus er niet één. Hij doet zijn uiterste best om te verleiden en liefst om te brengen. Heb je Jezus oprecht lief gekregen dan zal je de haat van de wereld ontvangen. Vijandschap soms zelfs in je eigen familie. Pijnlijk! Het zwaard. Ze hebben Mij gehaat zo zullen zij ook jullie haten.

En toch. Heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen. Ik ben de Overwinnaar over satan en al zijn machten en krachten. En straks zal Ik met het zwaard van oordeel en gericht al Mijn en jouw vijanden voor eeuwig verslaan. Ondervindt jij de vijandschap van vroegere vrienden of van anderen? Bid voor hen en bid vurig o Zijn liefde en volharding. Vijanden worden met God verzoent!

Gespreksvragen

1. Wat zou jij doen als het bovenstaande verhaal werkelijkheid zou zijn?
2. Bid jij voor de vervolgde kerk?

Morgenlezing: Johannes 3:1-21

Middaglezing: 1 Johannes 1:5-7

Psalm 89 vers 7

Gods liefde is gekomen in Jezus!

Johannes 3: 13 En niemand is opgevaren in de hemel, dan Die uit de hemel **gekomen** is, namelijk de Zoon des mensen, Die in de hemel is. 14 En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, also moet de Zoon des mensen verhoogd worden; 15 Opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven heeft. 16 Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon **gegeven** heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven heeft.

De Bijbel in het klein maar het zijn zo ontzettende grote woorden!

Alzó lief heeft God de wereld gehad. Zo lief. Daarom gekomen. Gekomen uit Gods Vaderhart. Luister toch. Ook jij jonge vriend die misschien midden in de wereld leeft. De zonde van deze wereld indrinkt als water. Er is hoop! Het is mogelijk voor ons allemaal. Niemand wordt buiten gesloten dan wie zichzelf buitensluit! Zelfs al zijn we schuldig aan al de zonde van de wereld. De wereld leeft immers in ons hart. We zijn allemaal zo werelds van binnen. Word je er niet moe en verdrietig van? Waar je ook kijkt, wat je ook denkt, hoe je ook probeert, altijd weer blijft de zonde bij en in ons. Maar juist voor zulke wereldse mensen zond God Zijn Zoon naar het kruis. Met zo'n God en Vader kan het. Dan is het mogelijk voor jou, voor mij, voor ons allen! Zie niet op jezelf als grond van hoop, maar zie naar deze grote Vader, deze onmetelijk grote God, Die uit het onmetelijke van Zijn liefdeshart Zijn Zoon in deze wereld zond, zodat Hij zondaren kan ontvangen. Gekomen!

Ja maar, dat is toch alleen voor Zijn eigen volk? Dat dacht Nicodémus ook. God heeft alleen de Joden lief. Er werd zelfs onder hen geleerd dat God met vreugde zondaren in de hel werpt, zeker de heidenen! Daarom behandelden zij de heidenen ook als ondieren. Maar de Heere Jezus zegt iets heel anders. Alzo lief heeft God de wêreld gehad. Een wereld van zondaren, een wereld met mensen die de duisternis liever omhelzen dan de Zaligmaker Die de Vader naar deze wereld zond.

Luther zegt zo mooi, dat de liefde van God Hem als het ware dwóng Zijn Zoon te geven als een Plaatsvervanger voor schuldige mensen, die alles voor eeuwig vernield hebben. Luther die deze tekst altijd twee keer achter elkaar las. De tweede keer las hij dan: Alzo lief heeft God Maarten Luther gehad. O eeuwig wonder van Gods liefde en genade. Dat vraagt om geloof dat is zeker. Zo vervolgd de tekst ook: Opdat een ieder, wie dan ook, in Hem geloofd. Die en alleen zij ontvangen het eeuwige Leven in en door Jezus Christus! Zie op Hem de Verhoogde Slang. Gods onuitsprekelijke Gave. Geloof en leef!

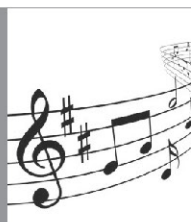
Gespreksvragen

1. Wat is jouw antwoord op Gods liefde in het zenden van Zijn Zoon?
2. Waarom wordt Jezus in dit Schriftgedeelte afgebeeld als een Slang?
3. Stelling: Om verloren te gaan moet ik over Jezus heenstappen!

Morgenlezing: Johannes 10:10-16

Middaglezing: 1 Timotheus 1:15

Psalm 45:1

Gekomen opdat...

Johannes 10: 10b: Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.

Hoor de stem van dé Goede Herder! Ik ben gekomen opdat zij het leven hebben en overvloed. Leven! Dat zegt de Levende Zoon van God Die Zijn leven gegeven heeft aan het vloekhout van het kruis. De dood ingegaan om het Leven te verwerven én uit te delen. Daartoe is Hij gekomen! Ik leef en jij zult ook leven als je geloofd in Mij Die de Vader gezonden heeft. Wat een Koning! Een lieve Koning en o zo betrouwbaar. Nooit heeft één onderdaan geklaagd over deze Herder. Wel over zichzelf maar nooit van Hem.

De satan is ook koning. Koning van de demonen en wat een slechte doortrapte koning is hij. Een moordenaar en aartsleugenaar is hij. En wat een slecht loon betaald hij uit. Het lijkt op een overvloed en het lijkt op leven maar het is een zeepbel die stuk klapt als je hem grijpt. Satan verderft je ziel als je hem blijft dienen. Zie op deze Goede Herder. Hoor waartoe Hij gekomen is. Ik ben gekomen opdat je het Leven zou hebben. Leven uit de Levensvorst zoals de rank sappen trekt uit de wijnstok. Door Zijn Geest schenkt Hij leven in de nieuwe geboorte en door het geloof. Geloof is de lege hand die alles uit Christus ontvangt. Het geloof is het kanaal waardoor het leven en de zaligheid je toevloeit.

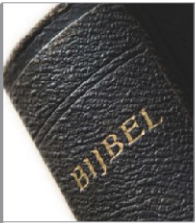
En overvloed hebben. Ja je hoort het goed. Overvloed. Genade voor genade. Open toch je mond en smeekt vrijmoedig van de Heere die milde overvloed. (Ps.81:12) God is niet karig nee Hij deelt ruim uit. Wat een ruimte in dit genadewoord. Opdat zij.. wie zijn dat? Zondaren zoals jij en ik zijn. Wordt toch wie je ben opdat Hij bewijze wie Hij is in Jezus Christus. Overvloed. Kom tot de wateren van vrije genade. Niemand is te slecht. Niemand te ver weg. Niemand te zondig. Niemand wordt buitengesloten dan die zichzelf buitensluit!

We hebben deze week gehoord dat Jezus gekomen is. Hij komt opnieuw en zeer binnenkort. Verwacht je Hem? Zie je uit naar Zijn wederkomst met reikhalzend verlangen? Die heimwee hebben die komen THUIS!

Amazing Grace, how sweet the sound
That saved a wretch like me
I once was lost, but now am found
Was blind but now I see

Gespreksvragen

1. Gods Zoon is de Zaligmaker. Hoe zou jij aan iemand uitleggen wat 'zalig maken' is?
2. Al was Jezus duizend keer in Bethlehem geboren en niet in mijn hart, ik was nog steeds verloren!
3. Heb jij al oog gekregen voor de overweldigende schoonheid en volheid die er in Jezus is?

Morgenlezing: Genesis 17:15-22

Middaglezing: Mattheus 6:5-13

Psalm 105:5,6

Izak: de beloofde zoon

Deze week denken we na over de bekende Bijbelfiguur Izak. Natuurlijk kennen we hem: als de beloofde zoon waarop zijn ouders, Abraham en Sara, zo lang hebben moeten wachten. We denken deze week vooral na over de 'gewone' geschiedenissen rond Izak.

In de zgn. 'vijf boeken van Mozes' (Genesis t/m Deuteronomium) komen we zijn naam vaak tegen, vooral in Genesis. Toch is het goed om te weten dat zijn naam ook acht keer in het Nieuwe Testament voorkomt! Later deze week komen we daar op terug. Blijkbaar is Izak belangrijk, ook voor ons!

Natuurlijk beginnen we vandaag bij zijn ouders, Abraham en Sara. Als Izak belangrijk voor ons is, is zijn vader, Abraham, dat zeker. Hém kennen we als 'de vader van alle gelovigen' (Romeinen 4). Dat betekent: hij is een voorbeeld voor de gelovigen van alle tijden en plaatsen. Dus ook voor ons vandaag! Laten we proberen om in het gedeelte dat we vandaag lezen voorbeelden voor ons, lessen te vinden.

Eigenlijk jammer dat we zo midden in dit 15^e hoofdstuk beginnen te lezen. In het voorafgaande komt de Heere tot Abram en zijn vrouw Saraï. En Hij spreekt tot hen. Abram is daar zo van onder de indruk dat hij neervalt voor de grote, de heilige God (vers 3). **Een voorbeeld voor ons?**

In die ontmoeting vernieuwt God Zijn verbond met Abram. En als teken daarvan geeft Hij hun een nieuwe naam. Die worden nu: Abraham en Sara. Na deze indrukwekkende gebeurtenis kondigt de Heere God aan dat dit oude echtpaar nog een zoon zal krijgen (vers 16). Wonderlijk toch? Een voorbeeld voor ons? Geloven wij in een God Die wonderen kan doen, ook vandaag nog?

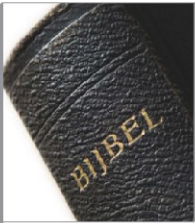
Deze boodschap doet Abraham lachen, maar wel in aanbidding (vers 17). Dit is dus niet het hoongelach van een spotter, van een ongelovige. Eerder had Abram gedacht dat hij God een handje moest helpen bij de vervulling van Zijn belofte: hij had een zoon gekregen uit Hagar, de slavin van Saraï. En ook nu hij de belofte van Izaks geboorte krijgt, probeert hij eerst nog aan die zoon vast te houden (vers 18). Abraham meent: die zoon heb ik tenminste al 'echt', als een tastbaar bewijs. En daarmee houdt Abraham vast aan wat hij zélf in handen heeft. Herkenbaar voor ons? Zit het daar misschien ook bij ons op vast, dat we **meer waarde hechten aan wat we zélf in handen hebben (eigen mogelijkheden) dan wat God belooft?**

De **verzen** die we zingen passen goed bij ons dag- en weekthema: het gaat over het verbond met Abraham, ook over Izak, die een voorbeeld is voor 'de uitverkorenen'.

Opmerking bij de middaglezing: we lezen het 'Onze Vader', ook de inleidende zinnen van Jezus die eraan voorafgaan. Wat mij betreft kan het volgende een verbinding zijn met het dagthema en het Bijbelgedeelte van vanmorgen: Jezus verfoeit de hoogmoedige bidder (die door de mensen gezien wil worden) en zegt daarmee dat ons tegenover Hem een kleine, ootmoedige houding past (denk aan Abraham).

Gespreksvragen

1. Abraham is een voorbeeld voor alle gelovigen, bijvoorbeeld in de manier waarop hij zich buigt voor God. Hoe is hij ons daarin tot voorbeeld? Maak dat concreet.
2. Zit het daar misschien ook bij ons op vast dat we meer waarde hechten aan wat we zélf in handen hebben (eigen mogelijkheden) dan aan wat God belooft? Waaraan herken je dat in je eigen leven?

Morgenlezing: Genesis 25:19-27

Middaglezing: Genesis 24:62-67

Psalm 42:5

Izak: zijn zonen Ezau en Jakob

We maken een grote stap ten opzichte van de Bijbelgeschiedenis van gistermorgen. Toen lasen we dat de geboorte van Izak beloofd werd. Vandaag zien we Izak als getrouwde man. In de tussenliggende hoofdstukken herhaalt God Zijn belofte van Izaks geboorte (Gen. 18), wordt Izak geboren en is daar die onenigheid in Abrahams gezin vanwege Ismaël en Izak (Gen. 21). Daar is ook dat indrukwekkende hoofdstuk (Gen. 22): Abraham krijgt het bevel zijn zoon Izak te gaan offeren. In de dagopeningen van deze week wordt aan die bekende geschiedenissen geen aandacht gegeven.

Inmiddels is Izaks moeder, Sara, gestorven (Gen. 23) en is hij getrouwd met Rebekka (Gen. 24). Over dat laatste lezen we vanmiddag. Het is een goed huwelijk, iets wat Izak ook tegenwicht biedt in verdrietige omstandigheden. Maar ondanks dat gaat het hen niet in alles voor de wind. Al snel na hun huwelijk blijkt dat Rebekka onvruchtbaar is (vers 21). Twintig jaar duurt deze beproeving! De geschiedenis lijkt zich te herhalen, want ook het huwelijk van Izaks ouders bleef tientallen jaren kinderloos. **Hoe moeten we dat zien dat de Heere de gelovigen blijkbaar niet vrijwaart van zorgen en tegenspoed? In Psalm 1 zegt God toch dat 'het de rechtvaardige goed zal gaan, en dat het de goddelozen kwalijk zal gaan?' Is er verschil tussen de tegenspoed van die beiden?**

Izak en Rebekka bidden de Heere om de kinderzegen. En de Heere verhoort hun gebed. In de Statenvertaling wordt die verhoring heel mooi verwoord met 'verbidden'. God liet Zich *verbidden*. Op het eerste gezicht denk je dan: God veranderde van gedachten door het innige gebed van dit ouderpaar. Maar zo mag je dan niet uitleggen. Immers, God houdt altijd vast aan Zijn besluit. Tegelijk duidt dat woord 'verbidden' er wel op dat God reageert op het gebed, dat Hij er als het ware door 'bewogen' wordt. **Wat zegt dat óns, dat God Zich laat 'verbidden', dat het Hem m.a.w. niet onverschillig is of en hoe wij bidden?**

De zwangerschap valt Rebekka niet makkelijk. De tweelingen vechten al in de baarmoeder. Rebekka vraagt zich vertwijfeld af wat dit te betekenen heeft (vers 22). Gelukkig weet ze het goede adres waar ze met haar vragen terecht kan. En de Heere antwoordt haar ook. Die tweestrijd is inderdaad een teken dat vooruitwijst. De broers zullen later veel ruzie met elkaar krijgen. En niet alleen zij, ook de volken die uit hen voortkomen: de broedertwist tussen het latere Edom (Ezau) en Israël (Jacob). In het Koninkrijk van God geldt de omgekeerde orde: Gods wijsheid en besluit gaan soms dwars tegen onze menselijke logica en wetten in. De meerdere (Ezau) zal de mindere (Jacob) dienen (vers 23). Hoewel het tweelingen zijn, zijn Jakob en Ezau heel verschillend: wat karakter én uiterlijk betreft (vers 25 t/m 27). Maar het verschil zit nog dieper, zo zal later blijken.

Het **vers** dat we zingen, gaat over de uitkomst die de Heere geeft na een tijd van tegenspoed en verdrukking (denk aan de twintig jaren van kinderloosheid voor Jacob en Rebekka).

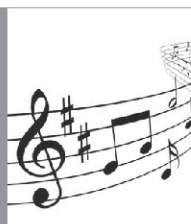
Opmerking bij de middaglezing: we lezen uit een eerder hoofdstuk (hoofdstuk 24) over het huwelijk van Izak en Rebekka.

Gespreksvragen

1. Hoe moeten we dat zien dat de Heere de gelovigen blijkbaar niet vrijwaart van zorgen en tegenspoed? In Psalm 1 zegt God toch dat 'het de rechtvaardige goed zal gaan, en dat het de goddelozen kwalijk zal gaan?' Is er verschil tussen de tegenspoed van die beiden?
2. Wat zegt dat óns dat God Zich laat 'verbidden', dat het Hem met andere woorden niet onverschillig is of en hoe wij bidden?

Morgenlezing: Genesis 26:1,6-11, en
24-31
Middaglezing: Psalm 65

Psalm 65:9

Izak: rijk gezegend ondanks zijn noodleugen

Vanwege de hongersnood vertrekt Izak met zijn familie en bezit naar Gerar. 'Rebekka is mijn zus', zo zegt Izak daar. Izak weet door de zgn. 'noodleugen' te voorkomen dat hij het slachtoffer wordt van de algemene wens daar om de knappe Rebekka tot vrouw te hebben. Of moeten we het anders zeggen? Ondanks Izaks leugen en dankzij Gods ingrijpen (en dus niet door Izaks slimheid) loopt dit goed af. In plaats van straf krijgt Izak bescherming van Abimélech. Opmerkelijk dat Izaks vader, Abram, een soortgelijke geschiedenis meemaakt. Zie Genesis 20. Ook hij begaf zich tot de noodleugen, ook nog eens in datzelfde land Gerar. **Wat valt er te zeggen van de noodleugen? Altijd verkeerd? Half goed? Of half fout?**

In ieder geval, deze geschiedenis (vers 1-16) krijgt nog een vervolg. Als Izak, die inmiddels een rijk man is geworden, uit Gerar bij Abimélech vandaan is gegaan, komt die Abimélech hem weer opzoeken (vers 26). Dat Abimélech zijn krijgsoversten heeft meegenomen, doet Izak het ergste vermoeden. Er is immers tussendoor ook nog ruzie geweest tussen Abimélechs herders uit Gerar en Izaks herders (vers 20). Izak verwacht dat Abimélech nu wel wraak zal nemen.

Maar wat hij verwacht, blijkt niet te kloppen. Abimélech wil juist een verbond met Izak sluiten. Hij heeft duidelijk gezien dat de Heere met Izak is (vers 28). Opmerkelijk dat Abimélech dit zelfs moet erkennen met op de achtergrond de leugen van Izak. Met andere woorden: Abimélech ziet dóór de tekorten van Izak heen dat die een grote God aan zijn zij moet hebben. Die God heeft hem gezegend, ondanks zijn dwaalweg die hij met zijn leugen was ingegaan. **In hoeverre zijn wij aantrekkelijke vrienden voor niet-christenen? Wat zien zij aan ons waardoor we positief bekend staan?**

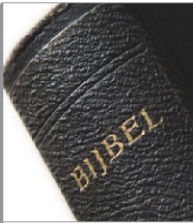
Izak en Abimélech bekrachtigen hun verbond met een eed. Izak laat vrijgevigheid en vergevingsgezindheid zien. Hij biedt een maaltijd aan en laat hen de andere morgen 'in vrede' gaan (vers 30 en 31).

Het **vers** dat we zingen ('De velden zijn bedekt met kudden') houdt verband met de rijkdom van Izak, zoals die in Genesis 26 nadrukkelijk aan de orde komt (vers 12 t/m 14). De boodschap is wel: God krijgt daarvan de eer (zie de tweede helft van het vers: 'Zij juichen elk op zijne wijze / Uw eer klimt uit het stof').

Opmerking bij de middaglezing: we lezen de Psalm waarvan we 's morgens een vers gezongen hebben.

Gespreksvragen

1. Wat valt er te zeggen van de noodleugen? Altijd verkeerd? Half goed? Of half fout?
2. In hoeverre zijn wij aantrekkelijke vrienden voor niet-christenen? Wat zien zij aan ons waardoor we positief bekend staan?

Morgenlezing: Genesis 27:1-10

Middaglezing: Genesis 27:30-38

Psalm 119:53

Izak: heeft hij de verkeerde zoon gezegend?

Vandaag staan we stil bij een bekende geschiedenis. Uit de verhalen die we hierover als kind al hebben gehoord, zal deze merkwaardige, misschien in onze ogen wel 'spannende' geschiedenis ons zijn bijgebleven. Het is in ieder geval een geschiedenis die allerlei vragen oproept. Hoe kan het dat Izaks vrouw, Rebekka, haar zoon aanzet tot dit bedrog van de oude, blinde Izak? Komt de zegen van de Heere God dan door bedrog terecht bij Jacob en dus niet bij Ezau? Wat betekent dit voor ons?

Izak voelt dat zijn einde nabij is. Hij is ongeveer 137 jaar oud en wil, vóór hij sterft, de zaken rondom zijn erfenis regelen. Hij wil de grootste zegen, die van de eerstgeborene, aan zijn oudste zoon Ezau geven. Maar Rebekka is hem voor. Zij zal ervoor zorgen dat haar lieveling, Jacob, die zegen krijgt.

We weten niet in hoeverre Izak op de hoogte is geweest van Gods boodschap aan Rebekka, nog vóór de tweeling geboren werd: de meerdere zal de mindere dienen (Gen. 25 vers 23, zie de dagopening van afgelopen dinsdag). Eigenlijk is het ondenkbaar dat Rebekka dat niet aan haar man, aan Izak verteld heeft. En al zou dat dan niet gebeurd zijn, dan nóg heeft Izak toch ook met eigen ogen het verschil tussen zijn zonen kunnen zien! De gelovige Jacob tegenover de onverschillige Ezau: dat moet toch duidelijk geweest zijn? Dé zegen kan toch niet voor Ezau zijn, zoals Izak wil?

Of wil Izak er niet aan? Weet hij niet dat God een andere orde heeft dan wij mensen? Dat Hij zonder redenen die in ons liggen de één verkiest boven de ander? Waarom? Omdat genade genade, en dus onverklaarbaar is. Dat gaat dwars tegen alle menselijke overwegingen in. Was het in Izaks leven zelf ook niet zo gegaan? Hij werd geboren uit een oude moeder, dwars tegen alle menselijke overwegingen in. En niet Ismaël, de oudste zoon van Abraham, maar Izak werd de gezegende! . 'Vervloekt zal zijn die u vervloekt. En gezegend zal zijn, die u zegent' (zie Numeri 22: een profetie van Balak, onwetende uitgesproken).

Denk eens na over je eigen leven, over heel concrete, tegelijk onverklaarbare dingen die erop wijzen dat God genadig is, dat Hij jou en jouw behoud op het oog heeft. Waarom ben jij niet in Iran geboren, maar in Nederland? Waarom ben jij niet in een onchristelijk gezin opgegroeid? Waarom ben jij gedoopt, en je buurjongen misschien niet?

Het **vers** dat we zingen, heeft niet direct of heel specifiek op deze dagopening betrekking. Tegelijk is het goed, bij ieder moment waarop de Bijbel opengaat, te belijden: 'Uw Woord is een lamp voor mijn voet, een licht op mijn pad.'

Opmerking bij de middaglezing: we lezen het vervolg van Genesis 27 over Ezau die - terug van de jacht - ontdekt dat Izak Jacob al gezegend heeft. Hij is te laat.

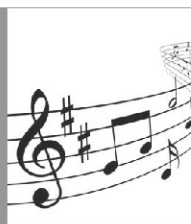
Gespreksvragen

1. Denk eens na over je eigen leven, over heel concrete en tegelijk onverklaarbare dingen die erop wijzen dat God genadig is, dat Hij jou en jouw behoud op het oog heeft.

Morgenlezing: Hebrëen 11:17-20

Middaglezing: Genesis 35:27-29

Psalm 103:9

Izak: in Hebrëen 11 krijgt hij een plaats in de 'galerij van gelovigen'

Vandaag lezen we in de dagopening een gedeelte uit Hebrëen 11. Dat gedeelte gaat o.a. over de geschiedenis die we gisteren in Genesis 27 hebben gelezen: Izak zegt - onwetend wie hij voor zich heeft - Jacob, zijn jongste zoon. Ezau is te laat en mist de eerstgeboortezegen.

De Hebrëen-schrijver plaatst deze daad van Izak hier in de zgn. 'galerij van gelovigen'. Er staat: 'Door het geloof heeft Izak...' En daarmee wordt deze geschiedenis tot voorbeeld gesteld voor de gelovigen van alle tijden. Immers, in het volgende hoofdstuk blijken deze voorbeelden ons aan te moedigen tot geloofsbemoediging, tot geloofsnavolging. Lees maar het begin van het volgende hoofdstuk (zie hoofdstuk 12 vers 1).

Is die geschiedenis van gisteren dus ook voor ons een voorbeeld? Ja! Dat valt eigenlijk niet te begrijpen. Want als er één gebeurtenis is waarbij er 'slinks bedrog' in het spel is geweest, dan toch wel deze. Maar God is zo groot dat Hij door die slinkse en sluwe mensen alles haarfijn bestuurt. Rebekka staat hier met vuilen handen, Izak niet minder. En over Jacob, die het allemaal laat gebeuren zónder zijn bedrog op te biechten, zullen we het maar niet hebben... Het is in feite allemaal list en bedrog. Niemand heeft hier schone handen.

En dus blijft er eigenlijk maar één ding over: verwondering en aanbidding. Want het zijn Gods zegende handen die hier alles besturen. 'Niet Ezau, maar Jacob', zegt de Heere God. We lezen van Izak geen verwijten richting Rebekka als hij het bedrog ontdekt. Blijkbaar aanvaard hij gelovig dit beleid van God.

Herken je dat, dat God ondanks onze menselijke fouten en zonden Zijn weg gaat? Hoe vind je dat terug in andere Bijbelse geschiedenissen? Of in je eigen leven? Maak dat eens concreet.

We sluiten vandaag de dagopening over Izak af. Maandag werd duidelijk dat hij ons tot voorbeeld is. Dat betekent niet dat alles wat hij deed onze navolging verdient. Maar het betekent wél dat we in zijn geschiedenissen iets kunnen leren over het geloofsleven. God bestuurt alles, dwars door menselijk tekorten en fouten heen. Als we dát erkennen en ons door Hem laten leiden - in feite deed Izak dat in zijn zegening, zo maakt Hebrëen 11 duidelijk - kunnen we zeggen dat we 'de God van Abraham, Izak en Jacob' tot onze God hebben.

Het **vers** dat we zingen, laat ons Gods trouw zien: die 'rust zelfs op het late nageslacht' - mits dat Zijn verbond in acht neemt.

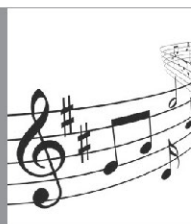
Gespreksvragen

1. Herken je dat, dat God ondanks onze menselijke fouten en zonden Zijn weg gaat? Hoe vind je dat terug in andere Bijbelse geschiedenissen? Of in je eigen leven? Maak dat eens concreet.
2. Waarom denk je komt die uitdrukking 'God van Abraham, Izak en Jacob' geregeld terug in de Bijbel?

Morgenlezing: Johannes 1:1-12

Middaglezing: Johannes 8:12-20

Psalm 27 : 1

Licht en duisternis: 'En het Licht schijnt in de duisternis'

Eigenlijk is er geen grotere tegenstelling denkbaar dan licht en duisternis. Licht, daar word je blij van. Het is leven en energie. Duisternis, dat stemt je somber. Het is dood en stilstand. Licht en duisternis verdragen elkaar niet. Waar de één komt, moet de ander wijken (weggaan). Deze week en volgende week denken we in de dagopeningen na over het thema 'Licht en duisternis'. Je zult merken dat we deze woorden op veel plaatsen in de Bijbel tegenkomen. Vaak worden ze ook in één adem genoemd, als tegenstelling.

Al op de eerste bladzijde van de Bijbel komen we deze tegenstelling tegen. Zie Genesis 1. Toen God hemel en aarde schiep, was de aarde eerst nog onbewoonbaar. Er was namelijk nog water en duisternis op de aarde. Maar God maakte het anders: *'En God zei: Daar zij licht. En daar werd licht. En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis.'* Hiermee is meteen duidelijk dat in de Bijbel 'licht' voor het goede staat, en 'duisternis' voor het kwaad. Licht hoort bij God. Duisternis niet. Dat laatste wordt in de Bijbel verbonden aan Gods grote tegenstander, de satan. Die wordt daarom ook wel 'vorst der duisternis' genoemd.

Vanmorgen hebben we gelezen uit Johannes 1. Vooral die eerste verzen zijn best moeilijk. Je begrijpt het beter als je Genesis 1 ernaast legt. Johannes begint namelijk zijn evangelie op dezelfde manier als Genesis 1. Hij beschrijft Gods Zoon, de Heere Jezus Christus, als het Woord. Dit Woord was in het begin. Dat betekent: vóór de schepping. Het Woord was toen al bij God. Het Woord is God. Gods Zoon noemen we wel 'het vleesgeworden Woord'. In Hem ligt het leven. Door Jezus Christus is het leven geschapen. Hij is het Licht voor de mensen. De Heere Jezus zegt dat ook over Zichzelf, verderop in het Johannes-evangelie: dat Hij het Licht en het Leven is. We lezen dat vanmiddag, uit Johannes 8.

Vers 5 van ons Bijbelgedeelte zegt: *'En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft hetzelve niet begrepen.'* Het Licht van Gods Woord en Jezus Christus schijnt in de duisternis. De duisternis is de plek waar geen Leven is. Daar regeert de vorst der duisternis met zijn machten. Die zorgen ervoor dat mensen het Licht niet zien. De duisternis wil het Licht niet begrijpen. Je kunt die zinsnede *'en de duisternis heeft hetzelve niet begrepen'* ook vertalen als: de duisternis heeft het Licht niet gegrepen, niet in haar macht gekregen. Het licht is dus sterker dan de duisternis.

Heb je weleens naar zonsopgang gekeken? Misschien afgelopen zomer wel, toen je 's morgens vroeg een bergwandeling ging maken. Als de eerste zonnestralen de bergtoppen in een gouden gloed dompelen, is dat adembenemend mooi. Maar wat gebeurt er eigenlijk tijdens zonsopkomst? Het antwoord is eenvoudig: het licht overwint de duisternis! Het licht wint altijd. Zonsopgang duurt een poosje. Eerst zie je de eerste lichtstrepen en ook allerlei mooie kleuren, als tekenen dat het donker gaat verdwijnen. In de tijd van zonsopkomst is er de strijd tussen licht en duisternis. Steeds lichter wordt het, wat bewijst dat het licht sterker is en dat de nieuwe dag aanbreekt. Tijdens de laatste minuten van zonsopkomst gaat het ineens heel snel: de zon breekt door en de dag begint.

Zo is het ook met Gods Woord en de Heere Jezus die daarin centraal staat. Ze zijn in staat om de duisternis, waarin jij van huis uit leeft, te verdrijven. Als Gods woorden, als de Heere Jezus je hart en leven binnenkomen, zal alle duisternis, dat is de zonde en de macht van de boze, verdreven worden.

We zingen een toepasselijke **psalm**: *God is mijn licht, mijn heil; wien zou ik vrezen?* De **middaglezing** (Johannes 8) past goed bij deze dagopening: zie hierboven, halverwege in de tekst.

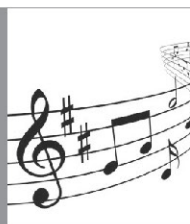
Gespreksvragen

1. Dieven en andere criminelen doen hun werk graag 's nachts, in het donker. 'Dat kan geen daglicht verdragen', zeggen we dan. Herken je bij jezelf de neiging om dat wat God in Zijn Tien Geboden verbiedt stiekem te doen? Maak dat concreet en betrek er de tegenstelling 'licht en duisternis' bij.
2. Bij zonsopkomst blijkt dat het licht het duister overwint. Wat zegt dat jou als je denkt aan de Heere Jezus, Die Zichzelf 'het Licht der wereld' noemt?

Morgenlezing: Efeze 5:1-11

Middaglezing: Psalm 112

Psalm 36 : 3

Licht en duisternis: wandelen (leven) als kinderen van het licht

Dieven en andere criminelen doen hun werk graag 's nachts, in het donker. 'Dat kan geen daglicht verdragen', zeggen we dan. Iemand die daarentegen dingen doet die iedereen mag zien, doet zijn werk overdag, in het volle licht. Over dit verschil gaat het in dit Bijbelgedeelte. Maar vooral gaat het erover dat 'kinderen van het licht' (christenen) in de praktijk van alle dag moeten laten zien dat ze Gods Woord en Zijn wet van harte willen gehoorzamen.

In Efeze 5 wordt iedere christen opgeroepen om te gehoorzamen aan de wet van God en zo te lijken op God (navolgers). Dat is leven in het licht (vers 1). In vers 8 wordt gezegd dat een christen een ander, een nieuw leven heeft gekregen. Eerst leefde hij, net als alle andere mensen, in de duisternis, dat is in de zonde. Logisch, want hij was net als ieder mens sinds Genesis 3 in dienst van de vorst der duisternis. Het staat er nog sterker: *'Want u wás eertijds (vroeger) duisternis, maar nu bent u licht in de Heere.'* Als je nog midden in je zonden leeft, bevind je je niet alleen in de duisternis. Nee, dan ben je zelf één en al duisternis. Als de Heere Jezus Christus in je leven komt, kom je niet alleen tot het licht. Nee, dan word je zelf licht in de Heere.

Hoe een christenleven eruit moet zien, schrijft Paulus in vers 2. Laat liefde alles wat je doet bepalen. Lijk op Christus. Zijn liefde blijkt uit Zijn kruisdood (offerande en slachtoffer). Zo maakte Christus, op een manier die God aangenaam was (een goede reuk), vrede tussen God en de mens. Wat in zo'n leven niet past, beschrijft Paulus ook, namelijk in vers 3. Hij waarschuwt voor een heidense manier van leven en spreken. Het is dus niet om het even hoe je leeft. Mensen die bewust in zonden leven, zullen het Koninkrijk van God niet ingaan.

Een christen moet als kind van het licht leven. Wie Jezus Christus als zijn Zaligmaker, zijn Redder kent en dient, krijgt een lichtglans in zijn leven. Hij is licht in de Heere, als een reflector van het 'Licht der wereld' dat in Jezus Christus reddend is verschenen. In de stikdonkere nacht waarin de wereld zich bevindt, moeten we een lichtpunt zijn. Andere mensen moeten daar hun oriëntatiepunt in kunnen vinden.

Als christen moet je je niet laten meeslepen en beïnvloeden door anderen. God straft immers de zonden. Doe niet met zondaars mee (medegenoten). Die leven in geestelijke onkunde (duisternis). Een christen is een kind van het Licht, hij heeft geestelijke kennis. Dat moet blijken uit de geestelijke vruchten in zijn leven: goedheid, rechtvaardigheid en oprechtheid (waarheid).

Waarschijnlijk ken je het nu volgende kinderlied wel. Niemand is te oud en te wijs om deze eenvoudige woorden ter harte te nemen! De Heere Jezus geeft ons een opdracht, maar Hij ziet ook 'uit de Hemel of wij lichtjes zijn'.

*Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht / dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht
En Hij wenst dat ieder tot zijn ere schijn' / jij in jouw klein hoekje en ik in 't mijn
Jezus zegt dat Hij ieders kaarsje ziet / of het helder licht geeft of ook bijna niet
Hij ziet uit de Hemel of wij lichtjes zijn / jij in jouw klein hoekje en ik in 't mijn
Jezus zegt ons ook dat 't zo donker is / overal op aarde zond' en droefenis
laat ons dan in 't duister held're lichtjes zijn / jij in jouw klein hoekje en ik in 't mijn*

We zingen een toepasselijke **psalm**: 'Bij U, HEER, is de levensbron / Uw licht doet, klaarder dan de zon / Ons 't heuglijk licht aanschouwen.' De **middaglezing** past goed bij deze dagopening, Psalm 112 vers 4: 'Den oprechten gaat het licht op in de duisternis; Hij is genadig, en barmhartig, en rechtvaardig.'

Gespreksvragen

1. Lees Psalm 90 vers 8 (onberijmd): *'Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke zonden in het licht Uws aanschijns.'* Kun je je dus in de duisternis (de zonde en de macht daarvan) verstoppen voor God Die het licht is? Waarom wel/niet?
2. Of je leeft als 'kind van het Licht' moet blijken uit de geestelijke vruchten in je leven: goedheid, rechtvaardigheid en oprechtheid (waarheid). Wat betekent dat concreet in jouw leven? Noem eens voorbeelden.

Morgenlezing: Mattheus 6:19-24

Middaglezing: Psalm 139:1-12

Psalm 95 : 4

Licht en duisternis: als uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn

De kernteksten voor vandaag zijn vers 22 en 23a: *'De kaars van het lichaam is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen. Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn.'*

'De ogen zijn de spiegels van de ziel (je innerlijk)', zo zegt een spreekwoord. In de ogen van iemand kunnen we inderdaad zien hoe zijn karakter is. Aan iemands ogen kunnen we zien of hij boos, verdrietig, blij, verontwaardigd of achterdochtig is. Het is bijvoorbeeld niet moeilijk om aan de ogen van een kind te zien of het blij of ontevreden is.

De Heere Jezus leert ons in dit Bijbelgedeelte dat het oog als het ware de kaars of het licht van het lichaam is. Hij vervolgt: *'Indien dan uw oog eenvoudig is...'* 'Eenvoudige' ogen moeten we hier zien als heldere ogen, ogen die tegenovergesteld zijn aan een boos oog dat het hele lichaam verduistert. Mensen in Jezus' dagen zagen inderdaad het oog als een lamp die het innerlijk verlicht. Als het oog gericht is op het hemelse (eenvoudig is), is ons innerlijk verlicht. Omdat God ziet wat verborgen is, moeten we in alle opzichten leven 'als voor Zijn aangezicht'. De Heere God ziet alles en Hij doorgrondt ons.

Onze begeerten, vaak aangemoedigd door wat we met onze ogen zien, hebben grote invloed op ons leven. Ons lichaam gaat in de richting waarop onze ogen gericht zijn. En onze ogen zijn gericht op wat ons hart begeert. In het 'commandocentrum van ons leven', ons hart, schuilt onze begeerte. En daar begint het mee: wat we denken en begeren, wat we doen en laten.

Denk aan David, aan de geschiedenis met Bathseba (2 Samuël 11). Het begint met zijn begeerte: wat hij graag wil (de wens van zijn hart). Zijn ogen -wat hij ziet- spelen daarin een sleutelrol. Zo komt hij tot overtreding van het tiende gebod (Gij zult niet begeren). Maar David glijdt verder af. Hij komt tot overtreding van het zevende gebod (Gij zult niet echtbreken), het negende gebod (Gij zult geen vals getuigenis geven: hij spreekt niet de waarheid tegen Uria en Joab) en het zesde gebod (Gij zult niet doodslaan).

Houd er dus rekening mee dat je ogen (wat je ziet) en je hart (wat je wilt) samen een heel belangrijke rol spelen. Leef jij als 'kind van het licht' of als 'kind van de duisternis'? We moeten eerlijk tegen elkaar zeggen dat we van huis uit het laatste zijn. In Genesis 3 ging het mis, toen Eva iets met haar ogen **zag**: *'En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijze, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.'* Bedenk dat dus: wat zie jij allemaal? Wat bekijk jij allemaal, ook op je computerscherm of het scherm van je telefoon? Beperk je alsjeblieft tot het bekijken van dingen die 'het daglicht kunnen verdragen'. Onthoud je van bekijken van dat wat bij de duisternis hoort. Voor je het weet, zit je -net als David- op de glijbaan van de zonde. Die brengt je al dieper en dieper in de duisternis.

Als ons hart wereldse dingen begeert, dan zullen onze ogen ook op wereldse dingen gericht zijn en deze dingen najagen. Maar als ons hart werkelijk de dingen van God begeert, dan zullen onze ogen blijvend dáárop gericht zijn en die dingen met een vurig verlangen nastreven. Als discipel van Jezus Christus word je geroepen tot enkelvoudigheid van hart (eenvoud) en levensdoel. We zijn geroepen om eerst het Koninkrijk van God te zoeken.

We zingen een **psalm** die ons wijst op onze 'plichten': *'Want Hij is onze God, en wij / Zijn 't volk van Zijne heerschappij / De schapen, die Zijn hand wil weiden'*. De **middaglezing** (Psalm 139) past goed bij het dagthema (vers 11/12).

Gespreksvragen

- 1) Zonden zijn een 'hellend vlak'. Het begint met samenspel tussen onze ogen en ons hart. Die begeerte is volgens het tiende gebod zonde. Herken je dat in je eigen leven (die begeerte en dat 'hellende vlak')? Hoe? Wees concreet in je antwoorden.
- 2) Zoek eens op: het 6^e en 7^e vers van de berijming van 'Het Gebed des HEEREN, onder andere deze regels: *'Wie onzer zou voor U bestaan / Had Jezus niet voor ons geleên (geleden)?'* Bespreek met elkaar wat die twaalf regels betekenen, ook als het over 'begeerte' gaat en de vergeving van 'boze lusten'.

Morgenlezing: Johannes 3:16-21

Middaglezing: 1 Johannes 1:5-7

Psalm 89 : 7

Licht en duisternis: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen hebben liever de duisternis gehad'

Misschien wrijf je je ogen uit als je het dagthema leest: zijn er echt mensen die liever de duisternis hebben dan het licht? Staat dat er echt? Ja, het staat er. En het is zelfs nog sterker: het licht is gekomen, en toch kozen de mensen voor de duisternis.

Johannes 3 is een bekend hoofdstuk, alleen al vanwege vers 16. Die tekst vind je op posters en billboards: *'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.'* Misschien is het wel dé bekendste tekst uit de Bijbel, een tekst die dus geregeld bij evangelisatie-activiteiten wordt gebruikt. Het is goed die tekst uit je hoofd te kennen en ook te weten waar die staat: Johannes 3 vers 16! In wat gemakkelijkere taal staat er dit: *Gods eniggeboren Zoon kwam voor Joden en heidenen, voor de hele wereld. Een zondaar die tot geloof in de Heere Jezus Christus komt, gaat niet verloren, maar ontvangt het eeuwige leven. Gods liefde wordt zichtbaar in de Gave van Zijn eniggeboren Zoon. Die heeft Hij neergelegd in de kribbe en liet Hij ophangen aan het kruis. Zo lief had God zondaren. Wie de Zoon leert kennen, Die gegeven is tot in de dood, ziet de liefde van Zijn Vader en vindt leven in en door Hem.*

Midden in de nacht komt, in het geheim, een belangrijke farizeeër bij Jezus. Hij heet Nicodémus. Hij erkent Jezus als een Leraar (Rabbi) Die door God is gezonden. Jezus voert een gesprek met deze Nicodémus over de noodzaak van wedergeboorte. Uit dat gesprek in Johannes 3 hebben we een gedeelte gelezen. De kernverzen voor vandaag zijn vers 19 en 20: *'En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos. Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden.'*

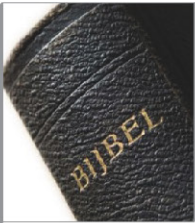
Jezus gebruikt hier een beeld dat later terugkomt in het Johannes-evangelie: licht. Hij is het Licht van de wereld. In wat gemakkelijkere taal staat er in deze kernverzen: *waar Hij (Jezus Christus) verschijnt, voltrekt zich het oordeel, de definitieve scheiding. Dat is de scheiding tussen aan de ene kant mensen die het licht haten en de duisternis liefhebben, en aan de andere kant mensen die tot het licht komen, tot Hem Die het Licht van de wereld is. Die laatste groep haat het licht, omdat hun werken (hun levenswandel) boos zijn. Ze willen niet bestraft worden. Bij de mensen die het licht liefhebben, mogen de werken gezien (openbaar) worden. Ze zijn namelijk in God gedaan, in overeenstemming met Gods wil. Deze mensen zijn oprecht (zij doen de waarheid).*

We gaan terug naar het begin: er zijn dus inderdaad mensen die liever de duisternis hebben dan het licht. Zelfs in de wetenschap dat het licht er is (Jezus Christus), kiezen ze voor de duisternis. Waarom? Omdat hun hart (hun innerlijk) en dus ook hun levenswandel 'boos' is. Het zijn mensen die zich thuis voelen in de duisternis, omdat hun innerlijk duister is. Ze hebben de genade van God in de Heere Jezus Christus niet nodig en kennen die ook niet. Hopelijk is het bij jou anders!

We zingen een bekende **psalm**: *'Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort!'* De **middaglezing** (1 Johannes 1) is een gedeelte dat goed aansluit bij het dagthema: *'En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God een Licht is, en gans geen duisternis in Hem is.'*

Gespreksvragen

- 1) Ken jij die bekende tekst uit je hoofd (Johannes 3 vers 16)? Zo niet, waarom zou het goed zijn die uit je hoofd te leren en ook te weten waar deze tekst in de Bijbel te vinden is?
- 2) Waarom hebben mensen liever de duisternis dan het licht?
- 3) Toen de Heere Jezus, het Licht van de wereld, op aarde was, leefden velen aan Hem voorbij. Hoe kwam dat? Denk je dat dat in onze tijd anders is? Licht je antwoord toe.

Morgenlezing: 1 Johannes 2:7-12

Middaglezing: Prediker 2:8-14

Psalm 133 : 1 en 3

Licht en duisternis: liefde en haat

Het kernvers is het slot van vers 9 en 10: *'Die zegt, dat hij in het licht is, en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nog toe. Die zijn broeder liefheeft, blijft in het licht, en geen ergernis is in hem.'* Licht, liefde en leven horen bij elkaar in de Bijbel. In de brieven van de apostel Johannes wordt er steeds weer over liefde en liefhebben geschreven. Niet voor niets wordt Johannes de apostel van de liefde genoemd. Hij schrijft in zijn evangelie ook over zichzelf als over de discipel die het voorwerp was van Jezus' liefde. In het Johannes-evangelie komt het woord 'liefde' wel 57 keer voor (het meest van alle Evangelien). In zijn eerste brief, waaruit we vanmorgen een gedeelte hebben gelezen, legt Johannes een sterk accent op de naastenliefde.

Johannes was 91 of 92 jaar toen hij op Patmos was. Later mocht hij teruggaan naar zijn gemeente in Efeze. Daar heeft hij ook deze brief geschreven. Johannes werd daar elke zondagmorgen door twee gemeentelieden in een draagstoel naar de kerk gedragen. Hij kon niet meer preken, maar ze zetten hem wel voorin. Weet je wat hij dan zei? Een heel korte preek: 'Kinderen (en daarmee bedoelde hij al zijn hoorders, zijn geestelijke kinderen), heb elkaar hartelijk lief.'

Naast de tegenstelling licht-duisternis zijn er in dit Bijbelgedeelte nog twee tegenstellingen: het oude en het nieuwe gebod (vers 7 en 8) en liefhebben en haten (vers 9 en 10). Die laatste geven we vanmorgen dus aandacht. Het Griekse woordje 'haat' betekent hier: minachten, verachten, achterstellen, links laten liggen. Haat hoort bij de duisternis. Als je de Bijbelse geschiedenissen kent, weet je genoeg voorbeelden van haat: Kaïn sloeg Abel dood. De broers van Jozef grepen hem, gooiden hem in de put en verkochten hem, vanuit hun haat. Kijk je vandaag de dag om je heen, dan zul je helaas ook genoeg voorbeelden van haat weten te noemen.

Voor 'liefde' wordt hier het Griekse woord voor de hoogste vorm van liefde gebruikt. Het gaat hier om zelfverloochenende liefde. Dat betekent: jezelf wegcijferen ten gunste van de ander. Die liefde heeft Christus laten zien toen Hij zich overgaf aan lijden en sterven, aan de kruisdood. Deze dienende liefde, die dus de ander op het oog heeft, moeten 'kinderen van het licht' laten zien. Liefde en licht horen bij elkaar, zoals haat en duisternis bij elkaar horen.

Afgelopen maandag kwam het al in de dagopening voor: licht en duisternis gaan niet samen. Van de kant van de duisternis haat men dus hen die in het licht zijn. Wie van de wereld is, wordt door de wereld hooggeacht. Maar als je van de wereld niet bent, zal de wereld je haten. Gelovigen krijgen, als de eerste vrucht van de Heilige Geest, de liefde van God in hun hart uitgestort. Dat houdt in: we gaan God liefhebben boven alles en onze naaste als onszelf. Daarom zegt Johannes hier dat het haten van je medemens, in het bijzonder ook van broeders en zusters in de gemeente, er een kenmerk van is dat je nog in de duisternis bent.

We sluiten vandaag een eerste week over het thema licht-duisternis af. Kijk eens in de spiegel. Waar voel jij je thuis? Verlang jij naar het licht? Blijf jij in de buurt van het licht? Over het nu volgende korte verhaaltje moet je maar eens goed nadenken.

Er was eens een klein jongetje dat tegen het vallen van de avond heel alleen op een donkere begraafplaats rondliep. Een late bezoeker die net naar huis wilde gaan, kwam dat jongetje tegen: 'Hé', zei die man, 'ben jij niet bang?' 'Nee', zei het kind. 'Ziet u daar verderop niet dat kleine lichtje branden? Dat is het huis van mijn vader; die woont hier vlakbij.'

We zingen uit de bekende **psalm** over liefde (Psalm 133). De **middaglezing** (uit Prediker 2) is een vrij moeilijk gedeelte. In ieder geval kan deze zinsnede aan de leerlingen meegegeven worden: *'De zot wandelt in de duisternis'* (slot van vers 14).

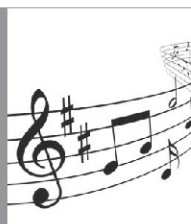
Gespreksvragen

1. Denk met elkaar na over het korte verhaaltje aan het einde van de dagopening. Hoe kan het dat je in een donkere wereld toch niet bang bent?
2. Waarom zou er in een kerkelijke gemeente en ook op een christelijke school nooit blijvende ruzie, en al helemaal geen haat mogen zijn? Wat heeft dat met licht en duisternis te maken?

Morgenlezing: Mattheus 5:1-16

Middaglezing: Lukas 8:16-18

Psalm 146 : 3

Licht en duisternis: jij zijt het licht der wereld

Deze week vervolgen we de dagopeningen over het thema 'licht en duisternis'. In het Bijbelgedeelte van vandaag begint Jezus Zijn onderwijs. Hij spreekt de Bergrede uit, waarvan de zogenoemde 'zaligsprekingen' het begin zijn. Ons weekthema is een tegenstelling. Ook in de Bergrede vinden we een aantal tegenstellingen. Jezus plaatst hier arm tegenover rijk, hongerig tegenover verzadigd, wenend tegenover lachend, gehaat tegenover geacht. Wat zijn zaligsprekingen? Daarin worden bepaalde mensen 'zaligverklaard'. Jezus vertelt wie zalig en gelukkig zijn. In de Bijbel kom je met enige regelmaat dat woord 'zalig' tegen, soms ook 'zalig maken'. De betekenis van dit woord is 'het bezitten van een toestand van groot geluk'. Daarmee wordt het grootste geluk bedoeld: het geloof in God.

Veel mensen (scharen) zoeken Jezus op (slot van Mattheus 4). Jezus zoekt een plek wat hoger op de berg. Vandaar bereikt Hij meer mensen. Hij onderwijst Zijn volgelingen (discipelen), zie vers 1. De woorden 'en Zijn mond geopend hebbende' benadrukken hoe belangrijk Zijn onderwijs is. Hij spreekt met gezag (vers 2)! Niet minder dan negen keer spreekt de Heere Jezus vervolgens bepaalde mensen zalig (vers 3 t/m 11). In wat meer begrijpelijke en eigentijdse woorden kun je die 'bepaalde mensen' zo verwoorden (en leg je eigen leven er maar naast!):

Gelukkig zijn degenen die ten opzichte van God leven in geestelijke nederigheid en afhankelijkheid (1^e, vers 3); die verdriet hebben vanwege de gebrokenheid van deze wereld en de zondigheid in hun eigen hart en leven (2^e, vers 4); die het met Gods wil eens zijn (3^e, vers 5); die in hun leven op zoek zijn naar Gods rechtvaardigheid (4^e, vers 6); die zich ontfemen (5^e, vers 7); die van binnenuit oprecht voor God leven (6^e, vers 8); die op zoek zijn naar vrede (7^e, vers 9); die onrechtvaardig worden vervolgd, omdat zij God dienen (8^e, vers 10); die vanwege hun verbondenheid met Christus en Zijn gerechtigheid vervolgd worden (9^e, vers 11).

Na deze zaligsprekingen gaat Jezus in vers 13 en 14 de hoorders direct aanspreken: '*Gij zijt het zout der aarde...*'. Daarna volgt de kerntekst voor vandaag: '*Gij zijt het licht der wereld; een stad boven op een berg liggende, kan niet verborgen zijn.*' Jezus vergelijkt Zijn volgelingen dus eerst met zout. Zij moeten de boodschap van God in praktijk brengen in de wereld. Doen ze dat niet, dan zijn ze smakeloos zout geworden. Dat is nutteloos geworden en wordt weggegooid. Zout is toch niet bedoeld om in een museum of in een keukenkastje te bewaren? Daar zal het uiteindelijk door het vocht dat het aantrekt zijn kracht en smaak verliezen.

Zijn volgelingen worden ook vergeleken met licht. Licht is niet bedoeld om verborgen te zijn. Als het verborgen is, dan wordt het niet eens bewaard, maar gewoon uitgeschakeld. Jezus' discipelen moeten dus het licht van het Evangelie verspreiden over de wereld. Zoals een verlichte stad goed zichtbaar is op een berg en een brandende olielamp (kaars) op een verhoging (kandelaar) staat, zo moeten Jezus' volgelingen hun licht laten schijnen voor de mensen. Op die manier zal de Vader in de hemel verheerlijkt worden.

Leg vandaag deze 'definitie van een christen' (over zout en over licht) eens naast je eigen leven! Een christen moet zout en licht zijn. Zout geeft smaak en bewaart. Licht schijnt. Het is dus een oproep om je christen-zijn in praktijk te brengen. Zowel licht als zout zijn er voor de ander, niet voor onszelf. Licht kan zichzelf niet verlichten en zout kan zichzelf geen smaak geven. Hoe kan ik licht en zout zijn voor anderen? Alleen als jijzelf door de kracht van de Heilige Geest een zoutend zout en een lichtend licht bent!

We zingen een **psalmvers** dat ook een zaligspreking bevat: '*Zalig hij, die in dit leven / Jacobs God ter hulpe heeft*'. De **middaglezing** (Lukas 8): '*En niemand, die een kaars ontsteekt, bedekt dezelve met een vat, of zet ze onder een bed; maar zet ze op een kandelaar, opdat degenen, die inkomen, het licht zien mogen.*'

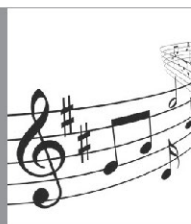
Gespreksvragen

1. De Bergrede en de zaligsprekingen zijn heel bekende gedeelten uit de Bijbel. Ze zijn wel 'De grondwet van het koninkrijk der hemelen' genoemd. Kun je die benaming uitleggen? Op onze scholen zijn er leerlingen die voor het vak godsdienst de zaligsprekingen uit hun hoofd moeten leren. Wat vind je daarvan? Welke zaligspreking vind jij de mooiste en waarom?
2. Op onze scholen zijn we als 'reformatorische christenen' bij elkaar gekropen. Als gelijkgezinden zitten we in hetzelfde gebouw. Hoe kunnen we tegelijkertijd een 'zoutend zout' en 'lichtend licht' zijn? Maak dat concreet (noem voorbeelden).

Morgenlezing: Jesaja 9:1-6

Middaglezing: Johannes 11:7-10

Lofzang v. Simeon : 2

Licht en duisternis: in de duisternis een groot licht zien

De kerntekst voor vandaag is Jesaja 9 vers 1: *'Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.'* In deze tekst wordt het licht tegenover de duisternis gezet. Licht is inderdaad vooral zichtbaar in een duistere omgeving. Wie overdag het licht aandoet, merkt dat amper. Daarom kan het gebeuren dat iemand die 's morgens van huis gaat, vergeet het licht uit te doen. Komt hij pas 's avonds als het donker is weer thuis, dan ziet hij al van een afstand dat er nog ergens licht in huis brandt.

Jesaja 9 lezen en overdenken we meestal in de maand december. Die tijd (Advent en Kerst) ligt nu achter ons. Toch is het goed rond ons thema vandaag het Oude Testament op te slaan. In dit hoofdstuk profeteert Jesaja over de komst van de Messias. Hij zal heersen over Israël en over alle andere volken. Over het volk van Juda en Israël, dat zich in grote ellende heeft gestort en in duisternis ronddwaalt, zal een groot licht opgaan. Met 'duisternis' en 'land van de schaduw van de dood' wordt hier een toestand van 'onwetendheid' en/of 'grote ellende' bedoeld. Het licht is de bevrijdende boodschap van Gods genade; nieuwtestamentisch is dat Jezus Christus. Hij is het Licht der wereld.

In deze donkere tijd van het jaar zijn de dagen kort. 's Morgens om acht uur begint het pas licht te worden. 's Middags om half vijf is 't al weer donker. Het donker maakt bang. Als er alleen duisternis zou zijn (zoals ons dagtekst zegt), zou alles op de aarde al snel sterven. Er zou geen bloem meer bloeien, er zou geen vogeltje meer zingen. En er zou geen mens meer kunnen leven. Alles snakt dus naar licht. Bloemen, dieren, mensen. Niemand houdt van het donker, zeker kinderen niet. Als zij 's avonds gaan slapen, vragen zij of de deur open mag blijven en of het licht op de gang mag blijven branden. Begrijpelijk dat Jesaja hier in het vervolg van vers 1 zelfs spreekt over 'land van de schaduw van de dood'. Waar alleen duisternis is, is inderdaad de 'schaduw' van de dood (de 'rand' van de dood).

Hoe zou het toch komen, dat wij allemaal zo graag in het licht leven? Waarom houdt niemand van de nacht en waarom zijn we dan soms zelfs een beetje bang? Zou dat komen, omdat wij ons dan alleen voelen? Niemand die voor je zorgt, niemand die met je praat. Of zou het soms komen, omdat er in de nacht zulke nare dingen door je gedachten spoken? Lelijke gedachten ook, zondige gedachten. Daar schrik je soms gewoon van. En overdag heb je haast geen tijd om daarbij stil te staan. Niemand houdt van de nacht. Wij willen graag de zon, het daglicht zien.

Je hoorde het al aan het begin: Jezus Christus is het Licht der wereld. Dat kun je lezen in de eerste verzen van het Johannes-evangelie. Daar wordt Jezus het 'waarachtige Licht' genoemd (Johannes 1 vers 9). Vorige week maandagmorgen zijn we met dat Bijbelgedeelte aan ons thema begonnen. Jezus Christus is écht licht, geen kunstlicht. Hij komt immers rechtstreeks bij God vandaan. Weet je waarom Hij vooral een 'groot licht' kan heten? Omdat Hij liefde uitstraalt. Hij heeft zondaren onuitsprekelijk lief. Hij heeft alles voor hen over. Hij gaat voor hen aan een kruis hangen. Hij wil ze terugbrengen bij Zijn Vader in het hemels Vaderhuis. Daar mogen ze eeuwig leven. Rond Kerst hebben we het misschien nog wel gezongen: 't Licht dezer wereld is reddend verschenen.'

Is hij ook jouw redder, jouw zaligmaker? Is Hij degene tegen Wiens achtergrond je de duisternis om je heen en in jezelf gewaar werd? Ging je meer en meer naar Zijn licht verlangen? Leef je in Zijn licht? En laat je dat licht ook aan anderen zien?

We zingen een **lied** waarin het over 'licht' gaat: *'Een licht, zo groot, zo schoon / Gedaald van 's hemels troon/ Straalt volk bij volk in d' ogen.'* De **middaglezing** past goed bij het thema, vers 9 en 10: *'Indien iemand in den dag wandelt, zo stoot hij zich niet, overmits hij het licht dezer wereld ziet; Maar indien iemand in den nacht wandelt, zo stoot hij zich, overmits het licht in hem niet is.'*

Gespreksvragen

Vandaag lezen we rond het thema 'licht en duisternis' een Bijbelgedeelte uit het Oude Testament (voor het eerst). Ooit schreef iemand over de verhouding Oude en Nieuwe Testament deze mooie zinnen: *'Het oude wordt door het nieuwe verklaard / Het nieuwe zit in het oude besloten. / Het nieuwe is in het oude verborgen / Het oude is door het nieuwe geopenbaard.'* *) Denk daar met elkaar over na, ook aan de hand van Jesaja 9:1 en Johannes 1:9.

*) voor bovenbouwklassen is het misschien aardig de oorspronkelijk Engelse tekst te bespreken: *'The Old is by the New explained, the New is in the Old contained. The New is in the Old concealed, the Old is by the New revealed.'* [William Hendriksen, 1900-1982, was een Nederlands-Amerikaans nieuwtestamenticus (Calvin Theological Seminary), predikant en schrijver van bijbelcommentaren]

Morgenlezing: Efeze 6:10-18

Middaglezing: Kolossenzen 1:1-13

Psalm 68 : 2

Licht en duisternis: strijd tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk

Vandaag lezen we een bekend Bijbelgedeelte: dat van de 'wapenrusting van God'. In een wereld vol duisternis moeten christenen strijden en strijdbaar zijn. Sinds Genesis 3 is het de werkelijkheid dat kinderen van het licht tegen de duisternis te strijden hebben. Die strijd is heel belangrijk. Het is namelijk, zo zegt vers 12, ook een strijd in een bepaalde tijd, namelijk in de tijd waarin 'de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk' het voor het zeggen hebben. Die moeilijke uitdrukking ('de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw') is een typering van de eindtijd. Die is in feite ingegaan na Pinksteren. In die tijd leven wij dus ook. In eenvoudige woorden staat er eigenlijk dit in vers 12 (het kernvers voor vandaag): onze strijd is niet gericht tegen mensen, maar tegen hemelse vorsten, de heersers en machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen.

Op allerlei plaatsen in de Bijbel wordt duidelijk dat naarmate de dag van Christus' terugkomst dichterbij komt, het er niet beter op wordt. Of om het anders te zeggen: naarmate de jongste dag (het licht) dichterbij komt, wordt de duisternis erger. Het kwaad is dan ten top gestegen. Het is de dag waarop de vorst der duisternis zijn laatste poging doet om God van de troon te krijgen. Het is het tijdperk van 'erop of eronder'. Tijd dus om ook extra waakzaam te zijn en goed bewapend voor de dag te komen!

Wij worden ertoe opgeroepen om in die strijd al het mogelijke te doen en ons werkelijk tot het uiterste in te spannen. Met een besliste inzet van heel onze persoon: innerlijk paraat en ook van buiten goed weerbaar. Met welke wapenen kan en zal een christen dan strijden? Je zult begrijpen dat hier in beeldspraak gesproken wordt. Ofwel, we moeten niet letterlijk de wapens oppakken en niet-gelovigen of andersgelovigen met geweld aan onze kant zien te krijgen. Een christenstrijder is geen vechtersbaas. De wapenrusting aantrekken is hetzelfde als 'Christus aandoen'. Dat betekent: in Christus geborgen zijn en uit Hem leven!

Een christen is in militaire dienst. Hij draagt wapens, ja hij moet zelfs zwaarbewapend zijn. Paulus somt stuk voor stuk de wapens op, alle zes. Hij doet dat in de volgorde waarin een soldaat zich zal gereedmaken voor de strijd. De zes onderdelen van de geestelijke wapenrusting zijn deze: (1) de waarheid (van de Bijbel) als gordel om je heupen; (2) de gerechtigheid in en door Christus als harnas om je borst; (3) de inzet en ijver voor het 'Evangelie van de vrede' als sandalen aan je voeten; (4) het geloof als een schild, waarmee je de op jou afgevuurde pijlen kunt doven; (5) de verlossing als helm, en ten slotte (6) Gods Woord als zwaard.

Het is een complete wapenrusting. Er mag geen enkel onderdeel vergeten worden. Een soldaat kan toch bij voorbeeld niet alleen zijn helm meenemen en zijn schild thuis laten? Halve bewapening is uit den boze; dat maakt hem kwetsbaar. Maar hij hoeft ook niet half bewapend te zijn. Hij kan immers al het wapentuig van zijn God krijgen, de totale wapenrusting van God.

We lezen ons slotvers nog (vers 18): strijden is ook bidden en bidden is ook strijden. Luther noemt het gebed: het grof geschut van de christenen waarmee zij de hemel bombarderen. Toen Israël met Amalek streed, was Mozes op de hoogte van een heuvel om zijn handen op te heffen tot God (Exodus 17). Het geheim van de overwinning lag in het gebed, maar werd ten uitvoer gebracht in de strijd. Bidden is de houding, de gesteldheid van een christen. Dat is niet maar een kwestie van handen vouwen. Alleen als wij de volle wapenrusting van God dragen én onze handen vouwen, zullen wij kunnen standhouden. Dan zullen we in Christus 'meer dan overwinnaars' zijn (Romeinen 8 vers 37).

We zingen een toepasselijke **psalm**: 'De HEER zal opstaan tot den strijd.' De **middaglezing** past goed bij het thema: 'Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde.'

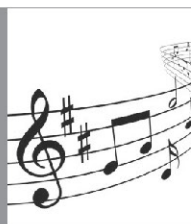
Gespreksvragen

1. Ga met elkaar de zes onderdelen van de wapenrusting van God nog eens na. Hoe zou je dat met het eerste en het laatste onderdeel in het dagelijks leven van nu (kunnen) doen? Het gaat om: 1. de waarheid (van de Bijbel) als gordel om je heupen; 6. Gods Woord als zwaard.
2. Waarom is de geschiedenis uit Exodus 17 een mooie illustratie bij vers 18?

Morgenlezing: Psalm 119:97-105

Middaglezing: Psalm 119:165-176

Psalm 119 : 53

Licht en duisternis: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad'

Ooit beschreef iemand deze wereld als een donkere kamer waarin mensen rondhollen, terwijl ze niet weten waar de meubels staan. Zie je het voor je? Dat levert gegarandeerd blauwe plekken op, of erger nog. Rondhollen in het donker, daar lijken veel mensen in deze wereld, ook jongeren mee bezig te zijn. Wat kunnen ze druk zijn! We hollen rond, maar waar naartoe? Met welk doel?

"Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad", zegt de dichter van Psalm 119 in onze dagtekst. Als Gods Woord een licht op zijn pad is, veronderstelt dat om te beginnen dat hij zelf midden in de duisternis leeft. Dat de wereld vol duisternis is, komen we vaker tegen in de Bijbel. Daar hebben we in de dagopeningen rond dit thema al eerder bij stilgestaan. We lazen deze lange psalm natuurlijk niet in zijn geheel. Daarvoor is hij te lang. Als we dat wel gedaan zouden hebben, zouden we hebben ontdekt dat deze psalm gaat over het leven, over de duisternis en ook over de wet, het Woord van God. De dichter ervaart ook de duistere kant in zijn leven. Hij heeft het over vijanden, mensen die hem verdrukken, hem kwaad willen doen, of zelfs proberen te doden. Denk nu niet dat deze psalm daarom een klaagzang is. Nee, het is juist een lofzang! Deze langste psalm is een lofzang op Gods Woord. De dichter lijkt niet uitgezongen te raken over Gods Woord. In de duisternis om hem heen is de dichter vol lof over Gods Woord. Het is voor hem een lamp voor zijn voet en een licht op zijn pad.

Die eerste twee woorden zijn heel bijzonder: 'Uw Woord'. De dichter zegt dat tegen God. Hij noemt de Bijbel 'Gods Woord'. Dus geen mensenwoord, maar woorden van God. God heeft ze gesproken. Hij gaf oudtestamentisch openbaringen door Zijn Geest. God sprak tegen Mozes bij de brandende braamstruik. Hij grifte Zijn geboden in twee stenen tafelen. De Schepper van alle dingen, de God van het heelal, openbaart zich als God aan de mensen die Hij geschapen heeft. Hij stelt zich voor als 'Ik ben'. Hij spreekt tot ons. Hoe geweldig is dat! De dichter zegt dat die woorden van God inderdaad de weg wijzen. Die woorden zijn een lamp voor zijn voet. Als hij loopt, in de duisternis, in die donkere kamer, heeft hij een lamp nodig, zodat hij kan zien waar hij loopt. Een licht op zijn levenspad! Zodat hij niet van de weg afraakt en omkomt, zodat hij God niet kwijtraakt en in de duisternis belandt waar hij niet kan leven.

God wil je de weg wijzen, zodat je weet waar je kunt gaan en hoe je kunt leven. De dichter spreekt hier dus een geweldige belijdenis uit. Hij zegt tegen God: 'Uw woorden, Uw verordeningen, Uw geboden, die zijn als een lamp, als een licht in mijn leven. Die maken het leven voor mij mogelijk. Niet alleen in het hier en nu, maar ook het eeuwige leven. Die verdrijven de duisternis, om mij heen en in mijn hart. Deze belijdenis is ook heel persoonlijk: hij zegt dat Gods Woord een lamp is voor zijn voet en een licht op zijn pad! Dat blijkt ook wel uit de hele psalm.

Het gevaar bij deze bekende tekst is dat je hem als iets 'voor op een wandtegeltje', als iets voor 'boven je bed' gaat beschouwen. Maar je moet er wat mee doen! Je moet het Woord van God, de Bijbel, gebruiken als een lamp voor je voet en een licht op je pad. Laat het schijnen in je hart en leven. Laat het geen gesloten boek voor je blijven, want dan kan dat rijke Woord niet tot je doordringen. De Heilige Geest wil dat Woord in ons hart leggen en tot ons spreken, zodat het vrucht gaat dragen in ons denken, in ons voelen, in ons willen, in ons spreken en in ons handelen

We **zingen** de berijming van de dagtekst: 'Uw woord is mij een lamp voor mijnen voet'. De **middaglezing** is het slot van Psalm 119.

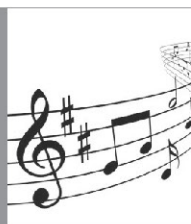
Gespreksvragen

- 1) Is de Bijbel ook voor jou een lamp voor je voet en een licht op je pad? Op wat voor manier(en)? Geef concrete antwoorden.
- 2) Bij het Bijbellezende kunnen onze eigen (door de zonde aangetaste) gedachten, verlangens en gevoelens, of de wereld om ons heen ons beïnvloeden. Herken je dat, dat Gods Woord op zulke momenten geen 'lamp voor je voet' is? Hoe dan? Hoe kan dat (weer) anders worden?

Morgenlezing: Openbaring 22:1-5

Middaglezing: Openbaring 22:10-16

Psalm 16 : 6

Licht en duisternis: 'En aldaar zal geen nacht zijn, en zij zullen geen kaars of licht van de zon nodig hebben; want de Heere God verlicht hen'

Je zult het vast wel weten: het boek Openbaring is geschreven door de apostel Johannes. Vorige week maandag zijn we ons thema met zijn evangelie begonnen. Hij schreef dus eerder zijn evangelie en ook zijn drie brieven. Het Bijbelboek Openbaring schrijft hij tijdens zijn verbanning op het eiland Patmos. Daar zat hij gevangen omwille van het geloof. Het is geschreven voor de zeven gemeenten in Klein-Azië. De christenen in deze steden leven middenin de Romeinse cultuur. Je zou zeggen: ze leven middenin de duisternis! Dat zal moeilijk geweest zijn. De kern van dit Bijbelboek is dat Christus de geschiedenis leidt. De vorst van de duisternis en zijn kwade machten voeren een verwoede strijd tegen de christenen. Maar Christus bewaart Zijn Kerk in deze verdrukking. Hij is het Licht dat hen verlicht en staande houdt. In Openbaring wordt het 'rijk van de duisternis', dat is Babylon, tegenover het 'rijk van het licht' geplaatst, dat is Jeruzalem.

In dit laatste Bijbelhoofdstuk wordt de beschrijving van het nieuwe Jeruzalem vervolgd. Die is al in het vorige hoofdstuk begonnen (hoofdstuk 21). Daar gaat het over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Het nieuwe Jeruzalem is het beeld van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Gods heerlijkheid verlicht die stad. De kenmerken van die nieuwe werkelijkheid zijn de afwezigheid van het kwaad en de aanwezigheid van God.

God heeft het licht geschapen, en niet de duisternis. Opvallend is namelijk dat God in Genesis 1 over het licht zegt dat Hij zag dat het goed was. Hij schiep het licht om scheiding te maken met de duisternis. Daarmee riep Hij de duisternis een halt toe. In Christus, Die het licht der wereld is, overwint God de duisternis. Toen Christus op de eerste dag van de week opstond, begon daarmee de herschepping. Christus overwon, als licht van de wereld. En daarmee is de duisternis overwonnen.

Je kunt je voorstellen dat onze dagtekst (vers 5) extra gewicht had voor de christenen aan wie het boek Openbaring vooreerst gericht was. In hun moeilijke omstandigheden werden zij hierdoor bemoedigd: er komt een einde aan de duisternis! Er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En in het nieuwe Jeruzalem zal geen nacht, geen duisternis meer zijn. Daar is geen lamp, kaars of wat voor licht dan ook meer nodig, want de Heere God Die Zelf het Licht is, zal hen verlichten.

In Psalm 67 is licht het beeld van Gods zegen: *'God zij ons genadig en zegene ons; Hij doe Zijn aanschijn aan ons lichten.'* Dit gebed -want dat is het- past ook ons na twee weken dagopeningen over 'licht en duisternis'!

In het Oude Testament is er, net als in Openbaring 22, een geweldige belofte over het Licht (Jesaja 60 vers 1, 19 en 20). Dat gedeelte bevat een opdracht (gebiedende wijs): 'Maak u op, word verlicht' (Sta op, word verlicht). Het bevat ook een belofte: 'Want de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen uwer treuring (van uw verdriet) zullen een einde nemen (zullen tot een einde komen).'

'Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags, en tot een glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw Sierlijkheid. Uw zon zal niet meer ondergaan, en uw maan zal haar licht niet intrekken; want de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen uwer treuring zullen een einde nemen.'

Wat is jouw toekomst? Licht of duisternis?

We **zingen** een toepasselijke psalm: *'De lieflijke van 't zalig hemelleven / Zal eeuwiglijk Uw rechterhand mij geven.'* De **middaglezing** is het slot van Openbaring 22.

Gespreksvragen

1. Zie jij uit naar een eeuwige toekomst, waar alle duisternis verdreven is en er alleen maar licht zal zijn? Hoe bepaalt dat jouw dagelijkse leven?
2. Vergelijk: Openbaring 22 vers 5 en Jesaja 60 vers 1, 19 en 20. Wat valt je op?